

வானச்சுடர்

கார்த்திகை

மலர் 2004

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

பொருள்:- கருமத்தைச் செய்து முடிப்பவருக்கு
வலிமையாவது தாழ்ந்து நடத்தல்;
அறிவுடையோர் பகைவரை நண்பராக்கும்
கருவியும் அதுவாகும். (985)

செவ்வெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

நற்சிந்தனை

குதம்பாய்- 4

ஈசன்மேல் நேசமாய் இருக்கின்ற தாசருக்கு
பாசபந்தம் வந்திடுமோ - குதம்பாய்
பாசபந்தம் வந்திடுமோ

உண்மை முழுதுமென்ற ஒருமொழியால் இவ்வுலகில்
என்னை மறந்தேனடி - குதம்பாய்
இரவுபக லற்றதடி.

ஊரும் பேருமில்லா ஒருபொருளைக் கண்டவர்கள்
ஆருக்கு மஞ்சுவரோ - குதம்பாய்
ஆருக்கு மஞ்சுவரோ.

ஞானசகடா

வெளியீடு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

ஞானசகர் கார்த்திகை

வாழ்மானந்தரத்திற்குமேலும் வெகுநாள் நான்
கருங்கர கிளை நான்கு

சந்திப்பான்

ஞானசகர்

வெளியீடு - 2

கடர் - 83

2004 கார்த்திகை பொருளடக்கம்

	பக்கம்
வாயிற் சிறந்த தயவான...	ப. சத்திரபவணி 1 - 5
சாதிகள்	இ. திஷாந்த் 6 - 7
வெள்ளம் சீற்றி உலகவ...	நெ.எஸ். சிவஞானராஜா 8 - 9
உலர்ந்ததுதான் கிடை...	இ. ஸ்ரீதரன் 10 - 12
கல்லாடு தள்ளார்	க. சிவசங்கரநாதன் 13 - 14
ஆட்கொண் டோது	ஈ. தியாகேஸ்வரி 15 - 16
நாளுடத்தை மேன்மை...	வ. குமாரசாமி ஐயர் 17 - 20
யார் இந்த (ச்) செல்லம்மா?	சச்சிதானந்தா ஆச்சிரமம் 21 - 23
நான்கு பொருள்கள்	தி. பொன்னம்பலவாணர் 24 - 25
அருணகிரிநாதர் அருளிப்...	சி. வேளையுதம் 26 - 27
திரைக்க விழா	- 28
ஸ்ரீ அருள்மலர் சுவாமிகள்...	- 29
நித்திய அன்னப்பணி	30 - 31
சந்திப்பான்	ந. அமிரத்தினம் 32 - 35
விளங்கிவிடச் சிறப்பு...	ந. நல்லாம்பி 36 - 40
ஞானமென வாகை விள...	41 - 42

பொருளடக்கம்

3. 11. 2004

அன்பளிப்பு:-

மலர் ஒன்று 30/- மூலம்
வருடாந்தரம் தாளச்செலவுடன் 385/-
சந்திப்பான் ஆச்சிரமம் உபகரணங்களை பண்பாட்டுப் பேரவை
தொலைபேசி இலக்கம்:- 021- 4456406

அன்பளிப்பு:- சந்திப்பான் ஆச்சிரமம், தென்னகடமாளம்

கதிர்காமர் பூசித்த பேரூட்செல்வச் சந்நிதியானே போற்றி!

செய்யவேயி னமையுந்நீ செல்வச் சந்நிதியானே
ஐயனேவற்றங் கரைஅமுதா முகப்பரம்பொருளே
மெய்மெலும் ஓயவிரிகாசம் சுந்தொளிர்
சீவன்சக்தி அருள்மயில வாசனைவாம்
கையினால் தாங்குகளக லேவதனால்
இரும்பைத்தன் பெண்ணெழிலும் பேரெழில்முதலா
வெய்யகல்பினி வல்வினைதீர்க் கதிர்காமப்பூசித்த
பேரூட்செல்வச் சந்நிதியானே போற்றி போற்றி!

சோதியே ஓளவம்பம் ஒளிப்பிறம்பே
கருணாவேலினால் காத்தருள் அழற்கரையானே
ஆரியோமொ பரமான்னம் அமுதுசெய்
அன்னமஜினிது பாலிகுழம்பத் திழியன்ஆச்சும
மாதவஅமுத கலாயோகமெஞ்ஞான உளம்பூத
நீரியேயி மிளவழிவென்ற முடிவன்முயலே
வேதனைமிது செந்தமிழின் இட்னலாம்மறைந்தொழிய
பெய்யியலொந்தும் இன்பவிரகுள் செல்வச் சந்நிதியானே.

செத்தார்வய லுள்திருப் பரங்குன்றுவிராலிமலை
புறாழியே ஓகலே ஆலிவந்தடி வாய்பேய்ப்புறமுதே
வந்தனை யெற்று திருவேகம் மேலிய சிவகுருமாமணிடே
குன்று தோறாநம் துறமகள்மனமகிழ் பெரும்பெயர்முருக
பந்தமயர்நதம் பழமுதினோலைச் செந்துதிர்ந்த லாணையானே
நல்லுள்கத்தா திருக்கழிமயம் கதிர்வலாகடம்பா
நெத்ததித்தரிந் லுழவழ்செய்யூச்சீரமப் பளிசலாம் சிறக்கப்பிறருள்
அத்தம் பொழியச் செல்வச்சந்நிதியானே போற்றி போற்றி!
சந்நிதிதாசன்

ஞானசகடர் ஐப்பசிமாத விவளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

சைவப்புலவர் சச்சிரகா அவர்கள் மறைக்காத வெளியீட்டுரையை மேற்கொண்டார்கள். ஆச்சிரமமும், பேரவையும் மேற்கொண்டுவுநின்ற சமய சமுதாய பணிகளை சச்சிரகா அவர்கள் தனது ஆரம்ப உரையில் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மறுமலர்வும் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அதனைத் தடுப்பதற்கு இது போன்ற சேவைகள் பயன்படும் என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பாலபுண்ணியம் பற்றிக்கொண்டு அடுத்த பிறப்பில் சிறப்பான வாய்க்கால்கூட இப்பிறப்பில் நல்லதையே செய்யவேண்டுமென்பதை எல்லா மதங்களும் எடுத்துக் கூறுவதை வெளியீடுத்தினார்கள். எனது மனம் இறைவாழ்வாரின் சிறப்புகளை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறதெனவும் அதனை அடியார்களுக்கு அடைபுச்செய்வதில் ஞானசகடர் கணிசமான பக்காற்றாகவையும் தெளிவுபடுத்தினார்கள். ஞானசகடர் குறைந்த விலைப்படம் தமது வீடு தேடிவந்து தமது கைகளுக்கு அடைப்பது பற்றியும் தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள்.

மதப்பீட்டுரை:-

உதவிக்கல்லியாணிப்பாவர் கோவிலை மயேந்திரம் அவர்கள் மதியிட்டுரையை வழங்கினார்கள். எனது விழுமியங்களுள் சமய எடுபாடும் நல்லவைந்து வரும் நிலையில் ஆச்சிரமமும் பேரவையும் மேற்கொண்டு வந்த டல்லேறு செயற்பாடுகளுக்கு தனது பறாட்டை கோவிலை மயேந்திரம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

ஞானசகடரின் முன் அட்டைபின் சிறப்புகள் எடுத்துக்கூறில் அதே நேரம் அட்டைபின் மேலும் சிறப்பான பல் செயற்கைமென்ற கருப்பினையும் முன்னவைத்தார்கள்.

இன்று எல்லாவை பணத்தைச் செலவு செய்யும்போதும் அவ்வளவு மலிந்தால் இப்படி ஒப்பிடுவதாகவே மக்கள் செயற்பாடுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு ஞானசகடரில் வறையின்ற மட்டுமேயன்றும் கருத்துக்களும் பரம்பரையதைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டினார்கள். கவிதை என்னால் என்ன என்பதைத் தெரிந்தவர்கள் எழுதுகின்ற பல கவிதைகள் கூடில் இப் பெறுவதையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

மலரில் இப்பெற்ற மட்டுமேயன்றும் பற்றி சமய கருத்துக்களையும், உணவுகளையும் அடியார்களுடன் பகாந்துகொண்ட கோசிலா மகேந்திரன் அவர்கள் மகச்சிறப்பான சைவ விருந்துகள் பற்றியும் தமது மனநிறைவினை வெளியிட்டுத்தினார்கள்.

சுடர் தரும் தகவல்

வறுமை என்பது மனிதனுக்கு துன்பத்தை தராக்கடிமது. அதுமட்டுமல்ல மனிதன் வறுமையினால் செய்யக்கூடாத மானமான காரியங்களையும் சில வேளைகளில் செய்பவனைப் ஏற்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல இந்த வறுமை இலையில் ஏற்படும் பொழுது அது மனித வாழ்க்கையில் அதிகமான துன்பத்தை ஏற்படுத்துவதாயிற்றும்தான் என்பதால் இளமைமயில் கொடிது வறுமை என்றும் அறியப்படுகிறது.

ஒருவன் இல்லறவாழ்க்கையில் தானும் வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கும் தமாம் செய்பவனையும் அவசியம் ஏற்படுகின்ற தாம் உணரமுடியும். ஆகவே பல்வேறு கோளாறுகளில் தோக்கும் பொழுதும் மனிதன் பெலத்தைத் தேடுகின்றான். இப்போதும் அவசியமானபொழுதும் உணரப்படுகிறது.

மேல்கதை தேடவேண்டுமென்பதற்கு இல்லறவாழ்க்கை பல்வேறுவாழ்க்கைகளில் இவ்ருத்த பொழுதும் இன்று மனிதன் பெலமைத் தேடுகின்ற செயற்பாட்டிற்காகவே தனது வாழ்க்கையின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டிருப்பதுதான் தவறில் தவறு விவகாரங்களாக இருக்கின்றன. உலகின் பல்வேறு கைகப்பட்ட மக்களும் தமது பதவி தமது அறிவுசெய்து சமுதாயத்தில் தமக்கிற்குரிய பெலமை என்பவற்றை எல்லாம் பற்றித் தமது தமது தமது பற்றாமை வகையில் செலவழி செய்திருப்பது பெலமையாக இருக்கிறது.

மனித பிரதேச மக்கள் கூட எழுது பண்பாட்டு பற்றாமை உலகம் என்பவற்றை எல்லாம் மறந்து இனிதான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கும் தான் காரணமாகிறது.

மனித மேலப்படுகு ஒரே துறக்கோளாகக்கொண்டு செயற்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் மட்டுமன்றி தற்போதுள்ள நாடுகளில் அதிகரித்து வருவதை வெளிப்படையாகவே பார்க்கமுடிகிறது.

மனித அன்றாட வாழ்க்கையில் எல்லாவும் பணம் செலவு செய்கின்றோமே அந்தளவுக்கு திருப்தியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழலாம் என மகன் நினைத்தும் செயற்படுகின்ற தன்மை அன்றாடவாழ்க்கையே இதற்குக் காரணம் என்பதை காந்த மனித வெளிப்பாடுகள் பொழுது எடுத்தாள கோகிலை பகைத்திரிவி அவர்கள் குறிப்பிட்டதும் இவ்வே மனித வெளிப்பாடுகளாகும்.

விவகாரவாழ்க்கையுறை வேறையுடையது. மற்றவர்களை மயமுடிகிட்டு மனப்பாங்கு, தம்வாழ்வில் நின்று செயற்படுதல் எதுவும் மனநிறைவு கொள்ளும் மனப்பாங்கு என்பவற்றால் உலகம் அனைத்தும் நிறைவேட என்பவாழ்க்கை மயிழைப் என்ற வகைமை தாம் உணர்ந்து கொள்வது அவசியம்.

கார்த்திகைமாத சீதம்புப் பிரதி பெருவோர் வபரம்

திரு. சீ. கம்பிரமணியம்

(இணைப்பாட்டிய. கிராமமேலையாள் - ஏழாலை)

சீர்தலையிற் க. மலைமாதாள்

(உருவம்)

திரு. கா. சீ. சச்சிதானந்தன்

(சிராப்பிடி தெற்கு)

திரு. வே. தர்மராசா

(மொழி மூலையாள் - அனாபாடி)

மாணு M.P. சிதானந்தம்

(சூசியர் எராளலிசுதலையிற் மாழ்ப்பாணம்)

திரு. மா. மாலேந்திரம்

(மலை மலையாள் அழிர்)

திருமதி கோமலேசுவரி கோமலேந்திரம்

(சந்தை வீதி கன்னாகம்)

திரு. த. வாகீசன்

(உருமபராய் தெற்கு)

திரு. வி. தாமரைசன்

(சிராம அலையாள் ஏழாலை)

உருமபராய்

(மலை மலையாள் அனாபாடி)

திரு. சி. உருமபராய்

(சிராம மலையாள் சிராப்பிடி தெற்கு)

திரு. கோமலேசுவரி

(மலைமலையாள் அனாபாடி உருமபராய்)

வி. கருணா

(மலையாள் அனாபாடி)

உருமபராய்

(மாசீப்பிள்ளை அனாபாடி - சம்பலாலை)

க. மலைமலையாள் அனாபாடி

(தம்பலாலை அனாபாடி)

சி. மகேஸ்வரன்

(பிரதீப கல்விப் பணிப்பாளர் திவ்ய வல்லு)

திரு சி. சச்சிதானந்தம்

(முன்னி தொலைத் தெய்வகம், அச்சவேலி தெற்கு)

திரு வி. மாகசிங்கம்

(அச்சவேலி தெற்கு)

திரு வி. கிராமநாயகம்

(காப்பாளர், இ. போ. பணி, பருத்தித்துறை)

திரு ம. முதுகாந்தன்

(ஐங்குரன் ஸ்ரீராமன், கங்கானை)

அழிவர்

(தூய்மையில் கல்லூரி, பருத்தித்துறை)

அழிவர்

(தூய்மையில் கல்லூரி, கரவேலடி)

தலைவர்

(ப.நோ.க. சங்கம், கங்கானை)

அழிவர்

(தேவனாபாளிக் கல்லூரி, கழிநீர்)

திரு சூ. வடிவேலு

(இளைப்பாறிய அழிவர், கங்கானை)

திரு சி. நாமநாயகம்

(தென்னில் கரணவாய்)

திரு க. நாராயணன்

(கிராம அலுவலர், வ. வி. பண்டித பண்டத்தரிப்பு)

திரு வி. கிராமநாயகம்

(வெத்திர் கோவிலடி, கங்கானை)

திரு வி. வடிவேலு

(தும்பளை தெற்கு, பருத்தித்துறை)

திருமதி ம. மகாசுமன்

(பிரதீப விதி, பாழப்பாளையம்)

திரு க. சந்திரசேகரன்

(விதுவா திரிப் தாழ்வாரம், கங்கானை)

திரு க. சிவசேகரன் (அதிபர்)

(கந்தலா பிளேவினடி, கோப்பாபு வடக்கு)

திரு ச. கோமகமயர்

(இளை பொது முகாமையாவும் நினைவு)

திரு க. சந்தியநாயர்

(வில்லிசைக் கலைஞர் பிராந்திய)

திரு க. சர்க்கெய்வரன்

(பின்னையார் கல் உடைப்பு அலை புத்திரர்)

திரு மயா. மகமசீக்கர்

(பத்திரேயர் அங்குலேயர்)

திரு கி. சண்முகத்தரம்

(ஆசிரியர் மந்தியை)

திரு தி. ரவீந்திரநாதன்

(கலைமான் வித் கட்டைப்பிரயம்)

செல்வி க. சர்க்கெய்வரன்

(தோப்பு அச்சவேலி)

இதா அஞ்சல்

மமது கோமையின் ஆரம்பகால உறுப்பினர் திரு நாமரேக சங்கரம் அங்குலேயர் அவர்களின் இறைமதம் அடைந்ததைவிட்டு அவரது குடும்பத்தாருக்கு அனுதாபத்தை தெரிவிக்கும் அறிவுரைகள் அவரது ஆய்வு சந்தியைப் பற்றியவைப் பற்றியிருக்கின்றன.

உறுப்பிப் புறப்போதுகள் அவர் முகவரிபை வசியப்பட்டதாக கேள்வி. திரு சிவசம்ப தங்கன் ஆய்வுப்பதில் ஆசிரியரத்தின் பல்வேறு வகையான செயற்பாடுகளுக்கும் தனது பங்களிப்பை வழங்கி, அன்புராவர்.

ஆசிரியர் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து மமது சமுதாயத்தினரை ஆற்ற ஆரங்கித்த பொழுது சந்தியான் ஆசிரியை சைவ கலை பண்பாட்டுப்போலனைப் ஆரங்கிப் பதில் காத்ந்திரமான பங்களிப்பை வழங்கினார்கள். முக்கியமாக கோமையின் நினைவு அனைப்போலேயை அனைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேரவை வருடாந்தர அமைப்பின்போதுவிடா போன்ற பொருளங்களைச் செலவுத்தரும் தனது அறிவுரைகளை மமது வகையறித்தார்கள். அனைத்துமே சேவைகளை நினைவு கூர்ந்து அங்குருக்கு மமது இதய அனுசலிப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சந்தியான் ஆசிரியர்

பேரவை நினைவு.

உ

கந்தசஷ்டிக்கால விசேட நிகழ்வு - 2004

3 நவம்பர் 2004 அன்று ஸ்ரீராம ஸ்தல கலை பண்பாட்டுப் பேரவை வருடம்
வேளாண் நூத்தூர் கந்தசஷ்டிக்கால விசேட நெருப்பொழிவு இத்த வருடம்
சிறப்பாக இடம்பெற்றது.

அன்று நான் விசேட சொற்பொழிவாக செஞ்சொற் செல்வன் இரா.
செல்வவடிவேல் அவர்களால் நடத்தப்பட்டது. ஆஸ்பத்தியில் மாணவரின் நிழலும்
புலா முறையை ந்த ின் ஆச்சிரமத்தில் இந்தச் சொற்பொழிவு இடம்பெற்றதால்
அடியத்தில் சங்கிபிழங்கு விரதம் அனுஷ்டித்த அடியர்கள் தாமதமாக
விரும்பிவந்து சொற்பொழிவினைக் கேட்டுப்பயல் அடைந்தமை அனைவருக்கும்
திருப்தியளிப்பதாக அமைந்திருந்தது.

இறுதிநாள் நிகழ்வில் செஞ்சொற் செல்வன் இரா. செல்வவடிவேல்
அவர்களுக்கு இந்து கலாச்சார அமைச்சின் உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்
சுவாமிநாதர் அவர்களால் தங்கப்பதக்கம் சூட்டி கௌரவிக்கும் நிகழ்வு
இடம்பெற்றது. கந்தசஷ்டிக்கால விசேட நிகழ்விற்கு, நிற உதவி செய்கின்ற
அன்பர்கள் இந்த வருடமும் தமது பங்களிப்பை வழங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தசஷ்டிக்கால விசேட நிகழ்வின் நிகழ்ச்சி நிரல்

13-11-2004	1ம் நாள்	"தனிவீடு"
14-11-2004	2ம் நாள்	"இருளைக் கிளைப்பாட்டு"
15-11-2004	3ம் நாள்	"அறுமுக அழகு"
16-11-2004	4ம் நாள்	"தொண்டர் பெருமை"

நிற உதவி வழங்கி உதவிய அனட்கள் விபரம்

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்	10 ரூபாய்
கோலிகுருளாண் பல்கலைக் கழகம்	உடுப்பிட்டி
அறம் ஆரண மாளிகை	10 ரூபாய்
வ. அபிவிருத்தி	வல்லாட்டி
பெண்ணை எந்திரம்	ஆவாணம்
பாக்கிபெருமாள் ஹாட்ஸ்	அங்காணி
விருளை எந்திரம்	சங்காளம்

தாயிற் சந்திரியா தாயிற் சந்திரியா

நீருமதி சந்திரியாணி. பரமசாரி B.A(HONS)அவர்கள்

தாயின்புக்கு இன்னையாக வலகிலே வேறு எதனையும் கற்றுக்கொள்ள தாயானவள் என் பெரும் குழந்தைகளை வளர்க்க எவ்வளவு அழகுபட்டு படுகின்றாள். தன் குழந்தையைப் பாதுகாப்பதிலும் அதன் தேவைகளை அறிந்தும் நம்பத்திலும் அவற்றை நிகழ்வுகளே தாம். இதனாலன்றோ "தாயிற் சந்திரியா" வேளிலுமில்லை" என்றும் "அன்னையும் சிதாவுற் முன்னற் தெய்வம்" என்றும் "மாமா, பிழா, சூறு, தெய்வம்" என்றும் அன்னை முன்னியில் வைத்துப் போற்றப்பட்டாள். தாயிற் அன்பையும் தாயிற் வினையும் அளித்தவன் இறைவன். இறைவன் அன்புடைப்புகளின் காரணம் அன்பு தாயின்பைவிட மேலானதாகவே இருக்கும்.

இவ்வுலகிலே தேற்றும் பெற்ற அனைத்துயிர்களுக்கும் அவன் தாய். இறைவனை அடியார்கள் தாய்மேலாகக் கண்டார்கள். அதுமட்டுமன்றி இறைவனைச் சைவ நாயன்மார்கள் தாயாக, தந்தைபாக, தேவமாம. தலைவனாகக் கருதி அன்பு செய்தார்கள். பக்தி மிகுதியினால் இறைவனைக் காணமுடிய

வில்லையே என்ற ஏக்கத்தினால் சேமி போலக் கலங்கி இரங்கினார்கள். அவர்கள் பதிகங்களில் அவர்களின் ஏக்கம் எம்மையும் நினைந்து உருகவைக்கின்றது. மனிலாசகர் தம்மை அழிப்பான் இறைவனைக் காணமுடியவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தினால் தம்மை இறைவன் எப்படி அழிப்பான் என்பதிலும் மனநிர் ஏக்கம், உருக்கம் எம்மையும் வெகிற வைக்கின்றது. தாய் என்ற பரம்பொருள் நிலைவு எழும்பெறு தன்னையும் தாயாகப் பாவத்து இரங்குகின்ற சிவபராணத்தில்,

ஓ பழத்தறிவு ஓ இடல்பவ அறிவு. அது அக்கர் இருதாய் பேறுநனை

“நல்லபாவில்லாத சிற்பேறகு நல்தி
நகந்தன் மேல் வற்புறன் னின் கழல்கள்காட்டி
நயிற் கனையாய்ப் பக்தித் தாமயேறத்த
தாயிற் பெரிந்த தயவான் தத்துவனே”

என அழைக்கின்றார்.

“தாயா” என்பது இரக்கம், கருணை எனப் பொருள்படுகிறது. “தாயிற் பெரிந்த தயவான் தத்துவன்” என்று தாய் தாயின் இரக்கத்தையும் விட மேலான இரக்கமுள்ளவன் இவ்வான் எனப்பலாகக் காட்டி நிற்கின்றது. காப்பத்திலிருக்கும் மிகு தாயிக்கு அந்நியமானதன்று குழந்தையின் தேவைக்குரிய உணவு முழுவதும் தாயிடமிருந்து பாலாக இவ்வாசகக் கிடைக்கின்றது. மண்ணில் உதிர்ந்த பின்பும் தாய் உணவு தேடிச் காலம் பரிந்து வளர்க்கின்றாள். குழந்தை அவளிடம் அன்புமனை கின்றது. இத் தாயைப்போல சிந்தித்தருவது இறை

மான்ட பகுத்தறிவுள்ள பிரந்த மானுடைய எண்ணம் படைத்தவ ளல்லவா அப்பரம்பொருள். இதில் சிறுபதி உருகும் வாதவூரடிகள்.

“பால் நனைந்த தாய் நிரம் தாயினும் சாஸ்ப பரிந்து.” என்றும் “அம்மையே அப்பா ஒப்பினா மனியே” என்றும் உருள் அழைக்கின்றார். திருவாசகம் முழுவதிலும் அவர் இவ்வந்த உருகும் தாயைப் வேலிப்பட்டு நின்று இவர்கள் பாலாகும் இறைவன் தேவையற்றது மகிழ்ந்தரு டிடமறிந்து மணிவாசகன் வுண்டு கொண்ட தாயல்லவா?

“தாயோய் வளத்தனை போற்றி”

(போற்றித்திருவகவல்)

“தாயிலாகிய இன்னொரு பரிந்து என் தனைவன்”

(திருச்சுழை)

“வழைப்பாய் எவ்விரான் மற்றும் யாவர்க்கும்

தந்தை தாய் தம்பிரான் தனக்கு அத்தனை”

(திருச்சுழை)

எந்தையாய்த் தாயாய் இவர்க்கும் எவ்விரான் தனக்கு அவ்வளவில்தான் சாப்பாடி மகிழ்விரார்.

“தாயேனைத் தாய் போல் தனை அத்ததி”

(திருவாய்மொழி)

“தாயிற்று வற்பு என்னவ ஆ கொண் தன கருளன்”

(திருக்கோத்துப்பி)

“நயிற் கனையாய் நன்மையும் ஓர் பொருட்படுத்து

தாயிற் பெரிவும் தயவனாய் தம் வெருளன்” (திருநாறையன்)

இ தற்போதம் என்றும் நினைத்திருக்கும். வீண் போவதில்லை.

ஞானச்சுடர் கார்த்திகை

சந்நிதிப்பான்

"ஞாயான நுத்தார்மை அழகொண்ட நாயகனை
தாயகம் தத்துவமே"

(திருஅர்ஜுனன்)

"தாதா" முவேழ் ஸதகுத்தம் தாயே
நாபென் தனை அழைப் பேதாய்"

என்று ஞானச்சரிப்பத்திலும் பாடி
இரங்குவதுடன் ஆளந்த மாலையில்.
தாயாய் நீ ஞானப்பாளைத் தருபவளே
நீ ஞானவதைத் தராயிடுவாய் நாயாய்
நான் பாலுலாவின்றித் தாயாய்
பாலுருத்தாய் மெலிந்த குழந்தை
மாமக் கழிந்து போவேன் நாயே
நான் என்னைத் தாயென்றே உன்னிடம்

அனைத்தும் புகுந்து விட்டேனே
என்மீடும் உனக்கு இரக்க
மில்லையா? நாயாய் என்னை உன்
அடிமையாய் ஏற்றுக் கொண்டாய்
அதுவின்னம் தான் வேண்டப்
பாதவன் ஆனவிட்டேனா? நீ என்னை
ஆண்டு கொண்டாய் புறக்கணிப்பது
முறைமா? எனப் புலம்புநான்.

"தாதா முனைபத் தருளவீன
தாராத ஒழிந்தாய் சுவலையாய்
நாபென் கழிந்த போனோனோ
நாய் இனித்தான் நல்குதியே
தாயேயென்றான் தான் அடைந்தேன்
தாயாய் என்தான் இல்லையே
நாபென் அடிமையடைமையாய்
ஆண்டாய் நன்தான் வேண்டாயோ"

என்று இரங்கி நிற்கின்றான்.

குலத்திலே குவிந்த தந்தை
மாமக் காணாது "அம்மமமே அய்யா"
எனக் கதறி அழுது குழந்தைக்கு
உமையம்மையாய் வந்து ஆண்பால்
கொடுத்த மறைந்து விடுகின்றான்

இறைவன் அன்பாய் ஞானப்பாலுடை
தாயாக் குழந்தை நஞ்ஞாபெயர்ந்தான்
திருக்கே வேண்டுவதே திறப்பதில்
"தாயினாய் நான் தலைவன்" என்று
இறைமுகம் பாடி மகிழ்கின்றான்.

"தாய் அம்ம உனக்குத்தான் ஒப்பிலாத் தாயவன்"

"ஞாயான நீயே தருளதாய் நீயே"

"தாயாய்த் தந்தையாய் தன்மையன் ஆளவனே"

என்று தாயாய் சீவப்பரம்பொருளை

பாடி மகிழ்கின்றான் சம்பந்தப் பெருமான்.

ஓ தவறுகளைக் கண்டிலும் தந்தையே குழந்தைகளை நேசிப்பான் ஓ

தலைமேல் கொடுத்த ஆர் பொள்ளியாய் நாவக்தரன்
 "தாயவன் கான் உலகிற்குத் தன்னொப்பிலாத தலைவன் கான்"
 என்றும்

"தாய்னும் நல்ல சங்காணுக்கு அன்பா"
 என்றும்

"தாயுமாய் எனக்கே தலை கண்ணுமாய்
 பெயரெய்யுர் ஆண் பெருந்தலை"

"தாயே அவளை எல்லார்க்கும் தன் ஒயில்லாத
 தகுதிலை நடம் பயிலும் தலைவன் தன்னை"

"தாயகனை ஸாணர்க்கும் ஏனோர்க்கும் தலைமாவனை"
 என்றெல்லாம் தாயாக இறைவனை நினைந்து

மகிழ்கின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் "அன்னை புனையல்லால் ஆண்ட
 நனைக்கேனை" என்று பேசுகிறார்.

நாயன்மார்கள் பின்வந்த அடியார் தாயுமாவனா, இராமலிங்கவள்ளலார்
 போன்றவர்களும் சிலபரம்பொருளைத் தாயாகப் பாவித்துத் தம் குறைகளை
 பொல்லாம் கூழித் தம் ஏக்கங்களையும் தம் பாடல்களில் பாடியுள்ளனர்.

"அன்னை போல அருள்குந்து
 மன்று நான் வந்தேன்"

என அழைக்கிறார்.

"தடித்த ஒரு மகனைத் தந்தை கண்டு அடித்தால்
 தாய் அணைப்பள் தாய் அடித்தால்

பிடித்தொரு தந்தை அனைப்பன் இரந்த
 எனக்குப் பெரிய தந்தையார் தாயும்

பொடித்திருமேனி அம்பலத்தாரும் புனித
 நீ அதலால் என்னை

அடித்தது போதற்குணைத்திற் றேனென்றும்
 அன்னைமாய் இனி ஆற்றேன்"

"தாயாமித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்
 சேவாமி என்னை வளங்கும் தெய்வம் மகாதேவன்"

"நீ என்னை மறந்திடுவாயோ மறந்திடுவாயெனில் பான்
 என் செயவேன் வங்குறுவேன் எங்குதாராநீன் எந்தாய்
 அன்னையினும் தபவுடையார் நீ மறந்தியெனினும்
 அகலவெல்லாம் அளித்திரும் நீனைஞன் மறவாதென்கே
 இன்னும்கூர் உரத்தங் கேய்நுகுகின்றேன்"

மெய்வி இ. பிழாந்தினி அவர்கள்

இ.து சமய வரலாற்றின் மிக ஆரம்ப காலத்தில் இ.து சமய மாவது உலக நிலைகளாகப் பகுக்கப் பட்டு அமைந்திருந்ததை விளக்கும் வகையில், உழி முறையானது அமைந்திருந்தது. செம்பெருநிலை அழிப்பை மீட்டி மறுவழி மக்களிடம் காதிமுறை அறிமுகமானது. சாதிமுறை அமைப்பாவது சமய அம்சத்தைப் பங்கிட்டுமீடாது அந்த அமைப்பானது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வீக மரபுமான அமைப்புத் தன்மையை முன்னிறுத்திக் குறுக்குவதும் எனும் நூலில் அறிமுகம் அமைப்பி றுறும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் தேவைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்யும் அமைப்பில் மனிதாபரி வர்த்தையுடன் மீள்கருத்து மீள்கருத்துடன் சமூகம்கள் அனைத்தும் அமைந்து மாவப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஜாதி அமைப்பாவது பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டது.

முதல் பிரிவாகப் பன்னாறின் வளர்ச்சிக்காகவும் ஆன்மீகத்தின் உயர்வுக்காகவும் முதலாவது பிரிவில் எடுப்படுவதாகவும், இரண்டாவதாகப் பிழாந்துறைமீதும் அரசியலில் எடுப்படுவதாகவும், மூன்றாவது பிரிவாகப் போனா

தாரத் துறையிலும் வந்திருக்கின்றன எடுப்படுவதாகவும், நான்காவது பிரிவாகத் தேர்ச்சி பெறாத தொழிலாளிகளையும் உழைப் பாளிகளையும் கொண்டு, இ.து இந்த நூல்து பிரிவுகளையும் கொண்டு, சாத அமைப்பாவது அமைந்தது.

ஒன்பதாம் பிரிவும் மற்ற பிரிவுகளிலுடைய எடுப்பாளர், தலைமீடு மின்றித் தனிப்பட்ட வகையில் தம்முடைய இலட்சியங்களையும் குறிக்கோள்களையும் எய்தும் முயற்சியிற் புரண சுதந்திரமாவும் சமீபகாலமாகவும் இ.து குறுக்குவதும் வழிகாட்டிகள் உள்ளன. வேத நூல்களின் காளக்காய உயரிய கருத்துக்களையே பிறருக்கு எதிராக வறுமையின் ஒருவரிடது உதக தானப்படவேண்டிய மனத்தையும் அமைப்பும், போர்க்காலத்தின் சமூக பரியும் வீரனுடைய விருதம் திறனும், வீரத்தக அமைப்பதில் எடுப்படுள்ள வறுமைய மகமே மாவும், தொழிலாளியின் தொழிலமைவின் இவையனைத்தும் பருமாவத்தின் உலகம்கள் மீதும் வறுமையுள்ளன.

"சாதிப்பிரிவு எப்படி நாட்டுக்குத் தேவைபடும் நான்கு அம்சங்களைத் கொண்டது" என்கிறார் ராதா பிழாவுணன்

இ சிவமயப்படி பெறு தேவைப்படி மெய்.

1. ஸ்ரீமீகத்துறை - பிறம்பா
2. அரவி. வி. கிருஷ்ணன் - சத்திர்பா
3. வானிபதிபுறை - லாஸிபா
4. தெரமீர்புறை - கத்திர்பா

இதனால்தான் பிரித்த பிரிவுகள் தொழில் தோக்கம் கொண்டவை தின்பாணம் என்பதும் தாழ்த்துவன் உயர்ந்தவன் என்பதும், வெறுப்பின் குடிப்படைமையே தோன்றிய சாதல் பிரிவுகளாக இருந்த மதங்களின் வேதங்கள் எவற்றிலும் கூறப்பட வில்லை. நூலார், முத்தலியார், நாயக்கர், செட்டியார் என்ற அழிந்த மக்களையும் அந்த நாளில் இவ்வெழு ஹுதுயிர் பங்காவிகளாக இருந்தவர்கள். தங்களுக்கு இடநிதி கொண்டு வாங்கியவர்கள் அல்ல.

குறும்பப்பயர்களே. இந்தச் சாதிப் பெண் எனது மக இத்தது வேதநகரிலிருந்து காணமுடியாது. இந்தப் பெருங்குலம் உருவாக்கியவர்கள், முதற்பிரிவினர் கந்தன் என்ற பெயரற்ற நாய்க்கு. அதே பிரிவினர் தாம் அவற்றை ஒழிப்பதிலும் உறுப்படுவதில்லை. எனினும் தீதெரியும் போராட்ட மாகவந்திவிட்டால் காணமுடியுமென்று. இத்த மதத்தில் ஏற்பட்ட களங்கத்தைத் தவிர்த்து நாம் முற்படுவோமாக

သေချာစွာ နားလည်နိုင်ပါသလား။

[illegible]

இவ்வாறு உயர் போட்டிகள் தொடங்குவதற்குத் தேவையான அங்கத்தினர் உங்களுடைய தலைவர் தோழர் இவ்வாறு உங்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தெய்வம் சீர்த் கைதுவ மாவும்

திரு மே. எஸ். சிவநாராயண அவர்கள்

தெய்வம் சீர்த் கைதுவம் சீர்த் கைதுவம் என்று அதன் பொருள் விவகொள்வார் நுகிறார். தெய்வமானது சீர்த் கைதுவம் மாயின், ஒருவனிடத்தே கைதுவம் பிறக்கும் தவறும் பயன் கெடாது அழிந்து போதும் என்பதாகும். ஓளவாயார் அருளி யென்னு லேவதவீதி வறுகின்ற சத்துள்ள காத் திரமான வாக் கிப்பாடும் ஒன்றே நான் கைதுவம் இல்லாமல் சாந்த தெய்வம் சாந்த தெய்வம் சாந்த தெய்வம் இயற்கையினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நத்தாகத் தவறும் கைதுவம் கைதுவம் வாயிலாகவே மன்தன் மன்தன் கின்றான். எவ்வொருவன் தவறு கைதுவகவென்று விவகியும், ஒன்றும் வறழ் முற்படுகின்றானே அவன் தெய்வத்தினது கருவ சீர்த்துத்தல் உண்மையினால் இதன் மூலம் ஏற்படவே செய்து சீர்த் கைதுவம் அறம்போய்விடும் என்பதனை மேற்படி கற்று உண்மையினை அறவணை தகுமதென்திற்தல் வலியுறுத்தப்படுகிறது. நகுமென்திற. அறநெய் என்பது பிறகுத்த நன்மைபாப்பதாக செயல்களாக ஐயப்பாடும். உண்மையாகவே செயற்பாடுகள்

மான் விவகவீதிநுபின். பயன் பெற்றவர்களின் கருவிகள் கைதுவம் செயது கொள்ளும். கைதுவீதிநு வறழ்ந்ததால் செய்மம் மூலம் கொடுக்கப்படும். சத்தாக செயல்களாய்விடும் தெய்வான இலக்குகள் வெல்லப்பட வேண்டும். நிகர்த்து தெய்வம் விவகியுமாயின், மேலான தெய்வம், மன்தன் பெறுமானம். மூலதனம் பாவுகே கைதுவம் செய்ப்பட்டதாகவே கருதப்படும் இயற்கை இதனைப் பெறுதல்களாகவே இறைவனும் தங்கீகரிக்க மாட்டான். இத்தக தெய்விகள் ஒரு மயக்கமான, போலியான தோற்றத்தைப் பிரதி பல்க்கும். உதாரணமாக, திருநெய் பல திருவகங்களில் விநிபனை செய்ப்படுகிறது தெய்விக சக்தி வறழ்ந்த திருநெய் என்பதன் இலக்கு. மன்தன் மூல சாணியினாலே தயாரிக்கப்படவேண்டியவொன்றும். அதற்கிறதிறியை சாணியல்வாத பிற்தொரு மன்தக்தினால் வெல்லம் மாப்ப்பட்டு, விவம்பரீதிபில் விற்பனை செய்யப்படுமாயின், அதற்கு நல்லமை தெய்வமே பெறுதலுக் கொள்ளாது மாறாக, ஏற்கவனே அவர்களால் செய்யப்பட்ட தவற்பட்டும் இல்ல தெய்வத்துவிடு.

இவ்வுண்மையை சந்தோஷம் படுத்தபவனே உண்மையில் சந்தோஷம் படுகின்றான்.

இதே பொல வேறு ஏன் எடுத்துக் காட்டுகலையும் அதனான்கம் முடிசிறுது.

1. கூறுப லிளல்கு விறுதும், காபபீட லும்,
2. ஆரீ, பாடுகளை உ லாபபீட லும்,
3. முத்தவாகளை லேதலெக்குட்டமுத்தவாக்.
4. வளரும் பித்தகருக்கு இயல்பு செப்தல்.
5. கடலாகளை உதாசீனம் செப்தல்.
6. துறலை மாசளபய செப்தல்.
7. சமயத்திற்கு இடையறு பெய்தல்.
8. முமாதேவியை நோதாருதித்தல்.
9. லாதுபர் மரங்களைத் தடுத்தல்.

இவை போன்ற பெயற்பாடுகள் பெயர்வங்களைச் சீற்றலாடபயச் செயலாகும். அதுவினால் லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்

விடுகிறது. லனிதா! பெய்வங்களைச் சீற்றலா நடுத்தாடுதே. லன்னால் ஏறுமூல நடந்தி முடியும். இஃ பற்றிச் சிந்திப்பாயாக.

சந்திரிப்பான் பெய்விழா

சந்திரிப்பான் பெய்விழா திருவிழா
மலையாளம் துறல்களை லாபபீட
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்
பெய்விழா லகலைய நகலானதுகூட அற்றுப் போய்

நாமின்கம் பெய்விழா

பொந்தொழில் விவரம்

சைவப்புலவர் இராமசாமி, ஸ்ரீதரன் அவர்கள்

இப்படிப்பட்ட நிலைவுகளில் கண்ணே பற்பல சீவராசிகள் பிறந்திருந்து உழவுகின்றன, அதில் புனிதப் பிறவியான மனிதப்பிறவி வந்த நாங்கள் சற்றே கொடுத்தாவதுதவியை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்ற இப்படிப்பட்ட தம்முடைய அபிப்பிராயங்களை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வல்லமை படைத்து ஒரே பிறவி மனிதப்பிறவிதான்.

வாயினால் பேசுகின்ற அழகம் படைத்த ஒரே ஒரு தீவன் இத்த மனிதன் மட்டுந்தான். போய் மனிதன் மட்டுமே பிறவியில் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். நாம் செயல்பற்றி வினைப்பயன்கள் நமக்கு நன்மைமையும் பிணைவிக்கும், தீமைமையும் வினைவிக்கும், எங்கையுட்பயன் நாம் செய்கின்ற வினைகள் தல்வினை, தீவினை என இருண்டு வையாந்.

தல்வினை வாயினால், பேசுப்பயன் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கைக்கு மூலதனம் ஆகி வந்து செலிபுறம்? அவர்கள் செய்த வினைப்பயனை, தல்வினை செய்தால் நன்மைகள் சிடைக்கும், தீயது செய்தால் தீமைகள் கிடைக்கும்.

உதாரணமாக, துரிதமாக இப்படிக்கின்ற ஒரு கட்டுப்பாடு

விருத்தியைவெண்ணால் அங்கே பல்வேறு உத்தியோகத்தார்கள் கடமைப் பிழைப்படுக்கின்றார்கள், ஒருவர் மதிய உணவுக்காக நேரடி கைத்திருக்கின்றார் இன்னொருவர் இடிப்பதும், மற்றொருவர் பிட்டு, வேறொருவர் தோகையும்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர்.

ஒருவருக்கு அவரது வீட்டிலிருந்து மதிய உணவு பாசனாக வந்துிறது. அவர் கடக்கட சாப்பிடுகின்றார். அனை செய்த நற்பலனை அவருக்கு மத்தியானம் சோறு கிடைக்கின்றது, அது அவரது புண்ணியப் பேது.

எனவே, மற்றவர் அவரைக் கண்டு பெருங்கொடுதல் கூடாது. அவரவருக்கு ஏற்றபடி அளந்ததுதான் விடைமட்டும் உதாரணமாக ஒரு கதை.

முன்னொரு நாள் காட்டிலே வேட்டையாடிப் பிணைச் செய்யும் ஒரு வேடன் தினசரி வயிறுக்கு உணவு போதாமல் கஷ்டப்பட்டு அல்லது கசேத்து அவன் தீனமும் ஐந்து பேருக்கு உணவுதேவ வேண்டி இருந்தது.

எவ்வளவோ சிரமப்பட்டுக் காட்டில் அலைந்து யுதிந்து ஐந்து புறாக்களோ அல்லது ஐந்து குருள்களோ கொண்டு வந்தால்தான் அவரைய உணவுப்பேலை முற்றி

மாணயதுவதப் போன்றதேன் பரம்பரைச் சொக்கில்லை.

நாவச்சுட்டி கார்த்திகை

சந்ததியான்

அடைபடும். ஆனால் வேடதுக்கோ
பொது அலைச்சலினால் கலவரம்
மேலிப் பூனாஸ் பரி காலது
அடைந்தது. ஒரு புறானை மட்டும்
உண்டு பரிபாறு முடிபுலிணலை. அது
அவனுக்குப் போதாமலிருந்தது.
வேளையில் ஒரு வறுக்கு முளை
வேலை செய்தது. தனது துன்ப
உறுப்பினர் ஒருவரைக் குறைத்தால்
தான் இரண்டு பேருடைய
உணவைக்கொள்ளலாம் என்று
எண்ணி ஒருவர் ஒரு பின்னையைக்
கொலை செய்து விட்டு உணவு
தேரும் முயற்சிபெற்றவனான்.

இவன் ஒரு கணக்குப்போட
இறையான் இன்னொரு கணக்குப்
போட்டான். அன்று முழுநேரம் போத
தீர்ந்தும் அவனால் ஐந்து
புராக்கலையோ வேறு எவற்றையோ
பிடிக்க முடியவில்லை. நாலே நாலு
புராக்கலையுதான் அண்ணல் தேடிப்
பிடிக்க முடிந்தது. அவனுக்கு
அளந்தது அவ்வளவுதான்.
எப்படியாவது ஐந்து புராக்கலையி
பிடித்தித் தான் தனது பசிக்குப்
போதாமையினால் இன்னொரு
புராணவக் கைத்தின்னலாம் என்ற
அமை நிறையெழுதினான்.

இதுதான் விதி என்றால்

"எருஞ் சதமல்ல, உழவர் சதமல்ல; உழவியெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல; பின்னை சதமல்ல; செண்டி சதமல்ல;
பாருஞ் சதமல்ல" என்பது அவரது கருத்து.

ஆகவே நிறைவற்ற உலகில்
நிலையற்ற உடம்புடன் நிலையான
வாழ்வு வாழலாம் என்பது முறக்க

பாருமே மாற்றமுடியாத பிடியின்
எழுதிய வழத்துத் தலைவெழுத்து.
ஆகவே அதை அழித்து எழுதவே
முடியாது.

இதிலிருந்து நாம் என்ன
அறிவிக்கிறோம்? எப்படித் தான்
தலைவியை நன்றாகத் தடப்பது தான்
தடக்கம். கொழும்புத்துறை போய்
கொளிகள் கூறியது போல "இது
எப்போதுமே நாம் காரியம், முடிவதும்
என்னம்" என்பது என்நி நிலைவு
கூறுதக்கது.

ஆகவே, அழியும் இந்த
உடம்பை நாம் அழகாவது,
நிலையானது என்று நம்பி
வாழ்ப்பின்றோம். இது உடம்பைத்
தனமாகும்.

பிக்குமிழிக்கு நிகரானது
யாக்கை, எரது தேகம் இது
வெற்தேகம். நாளளகியிருப்பது
பந்தேகம். "காதற்ற வசியும் வராது
காணுள் கடைவழிக்கே"... காதறுத்த
பாக்கிடக் கூட வராது, நாம் செய்த
பாப புண்ணியந்தான் அவை வரும்.
இதை முதலில் நாம் உணர்ந்து
கொள்ள வேண்டும். இந்த உலகில்
வந்துவிட்டால் போதும். அழகின்ற
உடம்பைச் சதம்வந்து தம்பகவாது
என்றோ பட்டவது தடியன்.

இவ்வேளையில் உள்ள நாட்களும் விடுமுறையே.

அன்பே சிவம்: அதுதான் அன்பு ஒன்றினால் இந்த அன்புதையே அளலாம். அன்புதான் இன்ப ஊற்று: அன்புதான் இன்ப ஷோதி: அன்புதான் உலக மகாசக்தி. இந்த அன்பு மட்டும் நமக்குக் கிடைத்து விட்டால் ஆவந்ததெல்லாம் அளவேயில்லை. எல்லையிலாத கருணையின் இருப்பும் இல்லாமை. அந்த இறைவனின் திருவருட்காட்சத்தினால் பெறுவதற்கு நாம் அன்பு செய்வ வேண்டும்.

அன்பு என்பது மாதலி என்றும் பக்தி என்றும் நேசம் என்றும் பாசம் என்றும் பல்வேறு பெயர் பெல்லி அழைக்கப்படுகின்றது. இடத்தைப் பொறுத்துப் பெயரும் பொருளும் வேறுபடுகின்றன.

இயற்கை இறைவன்மேல் நாம் கொள்ளும் அன்பானது பக்தியாக உருவெடுத்தது. 'அன்புமே ஓம்' என்று அடைத்துத் தாய் என்றபடி நம்மை அன்பால் எத்தக நிர்ப்பெய்த.

எனவே மனித வாழ்வில் நாம் நன்மைகளையும் நன்மையையெல்லாம் அன்பால் வேண்டுகோளின் மூலமெல்லாம் செயல்பெண்டும். அதுமாதிரி நின்ற நன்மைவழியை எண்ண வேண்டும். எமது

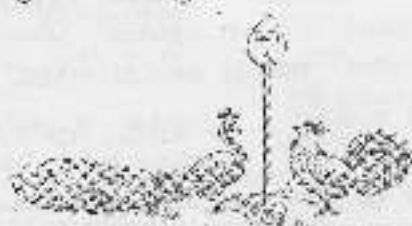
நன்மையெல்லாம் செயற்பாடுகள்தான் நம்மை நன்னெறியில் இட்டுச்செல்ல உதவும்.

இது ஒரு புறமிருக்க நாம் எப்படித்தான் நடந்துவரும் அபத்தத்தால் கிடைக்கும். எது எது எப்படி எப்படி நடக்கவேண்டுமென்று அது அப்படி அப்படி நடந்தே தீரும். இந்நிலைப்படியும் தப்ப முடியாது. எள்ளளவேனும் பிசுசும் முடியாது.

இந்த உடம்பு எமக்கு எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது? இறைவனை வணங்குவதற்காக.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட ஹேதும் தாழ்த்தச் சென்னிமர் அந்த தலைவனை ஏத்தி ஏத்தித் துதிக்க வேண்டியது எமது தனவாய் கடனாகும்.

இப்படித்த நிலைமைகளைப் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அகலுகின்ற எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை இறைவனை நாம் வாழ்த்திப் போற்றித் துதித்து வணங்கி வழிபடல் வேண்டும். அன்புக்கு அடிபணிந்து பக்திக்ஞன் வாய்ப்பு பணிந்து வாழ்ந்து புனிதப் பிறப்பாவது இந்த மனிதப் பிரவிமன் மகத்துவத்தை உணர்ந்து சக்தர்வித புறவுட்பு, உடனையும் அன்பு மோமம்.

மகத்தின் திருநெல் அரிமாமை.

கல்லாரே நல்லாரி

திரு க. சீவசங்கரநாதன் அவர்கள்

கல்விபானது நம் அறிவை பிரகாசப்படுத்தும். அந்தப் பிரகாசத்தை மன்காலில் காப்பாற்றி அதனால் பயனடைய காமநலமற்ற தன்மையும் தன்னடக்கமும் மனத்தூய்மையும் நல்ல சிந்தனையும் அடைய வேண்டும். இல்லாவிடின் இக்கல்வி பறிவின் வன்மையானது இதுவரை நமக்கிருந்த தன்னடக்கத் தையும் சிலத்தையும் சிததலையச் செய்வு புத்தி வாதங்களால் மனம் போன போக்கில் செல்லத் துணிவு கொடுத்து நம்மைத் தழுத்திவிடும். தன்னடக்கமுற்ற புத்தி கர்மமால் இக்கல்வி வினையம் என்பது நச்சுயம். ஒரு குதிரை எவ்வளவுக் கொள்ளை வலுவளித்தாயும் மிக வேகமாய் ஓக்கடிப சக்தியுடனும் இருக்கின்றபோது அதற்குத் தகுந்த உறுதியான கடிவாளமும் சாமர்த்தியம் நின்றந்த சாரதியும் வேண்டிய தவசியமாகிறது. இல்லா விடின் அக்குதிரையால் அபாயமே மீதரிடுமல்லவா? கிராமங்களில் உயிலேய் சிலர் கள்ளி கேள்விடவில் மிகக் துறைத்தவரையே. இராபிரான் முன்மொழிகள் நம்பரித்துள்ள பழக்க வழக்கங்களில் நம்பிக்கையார்

அவ்வாறே நின்ற பப்பும் நன்மையும் உள்வளங்கள் ஆதலால் ஒரே நியதியான வாழ்க்கையை நடத்து வதுடன் ஊடுடன் ஊடு வாழ்ந்து நிம்மதியை அடைகிறார்கள். நிம்மதி யான வாழ்க்கையை நடாத்துவது அவர்களுக்கும் இயல்பாகவும் கலப்பமாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கட்டுப்பாடான நெறியில் அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கையேயாம். இவ்வுண்மையை நாம் நன்கு அறிந்து பொருட்டு பற்றி வள்ளலாகிய தாயுமானவர் "கல்லாத பேர்களை நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்" என அருளியுள்ளார். இரு முறை நல்லவர்கள் எனக்கூறிபதன் காரணம் கல்விபரினவாதி தன்னொழுக்கமே மிகச் சிறந்ததென நாம் நன்கு உணர்வர் பொருட்டேயாம். தங்கத்தினுடைய உயர்வை அதன் மற்ற இவ்வளவு என்பதை அறிந்தே மனப்பரிசுசிறோம். அதன் மாற்றை அறிவதற்கு உரைகள் உதவியாயிருக்கின்றன. அவ்விதமே மனிதனுடைய தகுதியை மனம் வளக்கு செயல் என்னும் உரைகள் மூலம் அறியலாம். மனிதனின் உயர்வை மனப்பரி இவைகள் அளவு கோலாக இருக்கின்றன.

அருத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்
படிப்பின் அளவு வாழ்க்கையால் விளங்கும்
மனப்பின் உயர்வு செயலில் காணலாம்

ஓ தவறான வழியில் சார்ந்ததால் தவறான வழியில் செல்வழியும். ஓ

ஞானசக்தி கார்த்திகை

சந்திரியா

இவ்வகை முதியோர் வாக்காகும் முதியோர் கற்றிய நற்கருத்துக்களை மறந்தோம். துன்பமும், துக்கமாகக் கண்டோம். எனவே பழைய காலம் முதல் இவ்வுலகமே இவர்கள் உயிப்பயத்தில் இருந்து வந்திருப்பதைப் இப்பழமொழிகள் நமக்கு நன்கு அறிவிக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டும்.

நம் மனத்திலே உத்தமம் நல்ல கண்ணாமலை செயல் கண்டித்தலே நம் புறம் உயர்வை நிறுபிக்கும் உயர்வுகளாகும். அப்படி இவ்வி அன்னங்களைக் களை வாக்காக வெளிப்படுத்தி அதன் அமைதி விட்டுவிடுதல் மந்திரமாயும், அதுவுமின்றி நல்ல எண்ணங்களை உத்தம இடத்தில் இடவே அக்கி விடுதல் நீஷ்பல மாயும். இவ்வாறே நம் மனத்தில் உண்டாகும் நல்லது அல்லாத எண்ணங்களை மோடம் குதந்தாரம்.

வருத்தம் முதலான மனோ கிடங்களை அனைவரும் உத்தம இடமாகிய மனத்திலேயே குடக்கி விடுதல் நம் தந்திரியின் உயர்வு நன்கு அறிவிக்கும் அன்றி அனைவரையும் காக்கால் வெளிப்படுத்தி மனஆறுதலைதான் மத்திமாம். இவ்வாறே துணிந்து மெயில் இறங்குதலையே நம் தந்திரியைப் புரணமாய் அழித்து விடும்.

நாம் இந்த உலகத்தில் பரிசோதனையில் வெற்றிபெற மன அக்கமும் அறிவின் உதவியும் வேண்டும். நல்ல இனக்கமும் தீருமுருகின் மெய்யடியார்களின் சேர்க்கையுமே மன அக்கத்தை உயர்த்தி வளர்ச்சியையும் அளிக்க வல்லது. தீருமுருகன் திருநாம வரிபடும் திருப்புகழை மனப்பதியப் பாடித் தொழுகையும் நம்மை அறிவிலும் மெய்யிலும் உயர்த்தவைக்கவிடும்.

"அவையைய கொண்டுக்கொண்டு அனைந்துமாயம்
அடியேனை அந்நிலை வரவேற்றம்
அறிவாமும் பெருக இராவறந் தொலை
அந்நன் நுகர இன்பமது பரிபாபே"

எனத் திருமூர்த்தி அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடுவார். முருகனை வரிபட அருணகிரிநாதர் பாடிய திருமுகைப் பாடி மயன்பெறுவோமாக.

உணர்வு மோதல் மூலம் அறிவின் அழிப்பம்

ஆட்கொண்ட பொது

திருமதி மோகனம்வி. சிவபிரகாசம்

விருநாவுக்கரசர் நாயனார் இறைவன் தனக்கு துணையோடு வந்து ஆட்கொண்டதை சில பதிகங்களிலே பாடியுள்ளதை அறியு தேவாரங்களை ஒழும் பொது காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தான் சமணராகுதில் இருந்த தீர்த்தவாக அளிர் வந்ததுவழி கூறாத பல தேவாரங்களிலே பரிபுகளாம். அப்படி சிவபிரகாசம் மறத்திருந்த தீர்த்தவாக அளிர் வந்தது? தோய் தந்து ஆட்கொண்டவர் அவரை மாற்றிடுகக் கப்படி மிப்பார்? என்றெல்லாம் அவர் சந்தித்திருக்க வேண்டும்.

தனைப் பது. மறப்பது அமைந்தார் நாம் செய்வது? இல்லையே. அவன்தானே எல்லா வற்றையும் செய்கிக்கொண்டான். எத்தனையோ வருடங்களாகத் திட்டமிட்ட ஒன்று செய்ய முடியாது. போது தலிடுபொடியாகி விடுகிறது நாம் செய்யவேண்டியதை. தன்மாதேயம் செய்யப் பட்டுவிடும். நாம் தான் செய்கின்றோம் என்றால் இப்படிப்பட்ட நம்புமா? நம்மால் மெய்யாக எவ்வளவு இறைவன். அவன் தன்னை மறப்பித்தான். பின் நிலைப்பித்தான்.

எல்லாம் அவன் தன்னை ஆட்கொண்டவதற்காகச் செய்யத் செய்யக்கூடாது எனவும் முடிவிற்கு அப்படியும் வந்தார்.

தமத்த தோய் தந்து இறைவன் ஆட்கொண்ட அமைதிதை அப்பா பொதுவாக பாடும் பதிகங்களில் ஒன்றான "குறுவந்தன குற்ற தோய்வின்னை" என ஆரம்பிக்கும் பதிகத்திலே இறைவனை மாற்றித்ததாக அவர் பாடிபுள்ளார்.

இறைவன் தன்னை மாற்றித்தான் அவன் முடிவிலே தந்த தோய் அது துணையோடு மட்டுந்தான் அவன் தந்த தோய் என்று கூறுமுடியாது. தன்னை மாற்றக் செய்வதும் அவன் தந்த தோய் முன்னால் முன்னாலே எடுப்பது பொன்று அந்த தோய்யைப் போக்க குணநோயைப் கொடுத்தான்.

குணநோய் ஏற்பட்டபோது மிகவும் வேதனைப் பட்டார் மருணிக்கமார். அதன் படினாய் அவன் இறைவனாலே ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னதான் சிவபெருமானை மாற்றி சமணனாயிட்டுத் தேவே என்பதை நிலைப்படுத்தினாரும் அவன் வேதனை பட்டார். அறியு பல தேவாரங்களிலே இறைக்கூற்றிக்குறி அவர் எழுதி புள்ளார். முடிவிலே தந்த மாற்றிதோய் குணநோயைப் போக்க அதன் வருத்தியது. வலலே அனதபும் அவர்

தன்மம் எவது கண்களைத் திறக்கும் வலலை.

நோயாயினே கருதினார்.

மறப்பித்த வாழ்வை நோய்வினை
காட்டி மறப்பித்த நோய்
மறப்பித்த வாதுக்க நோய்வினை
நிப்பால் உத்தருள்
இறப்பித்த வாறுவடி தேவனை
யாரால் அறணாக்களை
சிறப்பித்த வாதொண்ட வேழவந்தான்
மொள்ளுக் கீழ்எனையே.

என்றும் தேவாரத்தில்

அப்பர் மொழான் இக்கருத்துக்களைச் கூறியுள்ளார்.

அவர் துளைநோயோடு தளது
வகைம் தறும் வினையாயின நோயர்
தீர்க்கப்பட்டதாகக் கூறவதும்
நோய்வந்தற்குத். இத்தேவாரத்தில்
மட்டுமன்றி இப்பதிகத்தில் வுள்ள
மற்றும் ஐந்து நோய்களினால் கூட
'நோய்வினை' என்று அவர்
கூறுவதைக் காணலாம்.

இவ்வளவு மறப்பித்த
நோயாயும் ஒவ்வோரோயாயும்
தருவதற்கு ஏதோ வினை
காரணமாயிருத்திருக்க வேண்டும்.
அதனே அடியும் மறப்பித்த நோய்
வினையால் வந்த நோய் எமது
வினைகளின் பயனும் நோய்தான்.
இவ்வாறு பல்வேறு கருத்துக்களை
உள்ள அகிர்வாக 'நோய்வினை'
என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தி
முள்ளார்.

நோயற்றநோயு நோயான்
அதனைத் துக்கவால்லை வைத்தி

யவைத் தோய்மோவான். ஆனால்
இவ்வு நோய்வினையைத் தீர்க்க
சிவபிரான் உகத்து வந்து வினை
யவைக் கடக்கப்போது, அவரை
அழைக்கொண்டு, தளது பொன்னடி
கவிரிபிழ இணைந்துக் கொள்வீரார்.

இந்தப் பதிகம் முற்றுவதிலுமே
தம்மை இறைவன் தமது
பொன்னடிகளின் கீழ் இணைத்ததாக
தருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடுகின்றார்.

இராமலிங்கத்தை ஒதம் போது
இறைவன் தனனை மறக்கச் செய்து
துளைநோயை மறணிக்கப்பாடுக்கண்
யொடுத்து, தனனை வழிபடவந்து
துளைநோயைப் பிறைப் பிணியாயும்
தறித்து, அடியை அடிகொண்டு, தன்
பொன்னடிகளின் கீழ் இணைந்துக்
கொண்டார் என்னும் திருநாவுக்கரசு
நாயனார இறைவை ஆர் மொழி
அடியவற்றைப் கண்ணகடியுதல்
உள்ளது.

மனது தீதை போவன்படுத்தும்

மனவழித போவன்படுத்தும்

(மகாபாரதத்தின்முந்து)

ராஜ்யாபிஷேகம்

சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஐயம் அவர்கள்.

காந்தாரியிடம் இருந்து விடைபெற்றுச் சென்ற பாண்டவர்கள் தம் இடம்பித்ததை அடைந்தனர். மனதில் மகிழ்வியுந் பழிகத்திற் காணப்பட்டார். அயினும் இவ் பெய்து முடிச்ச சேவனடிய கருமங்களைத் திறந்திற்றுப் போரில் மடிந்தவர்களை நல்லடக்கம் செய்யும்படி முதுவில் பணிந்தனர். பின்னர் இறந்தவர்க்கு நீக்கடன் செய்யப் பொருட்டுத் திருத்தலத்தினால் மாற்தார் முதுவையினாருடன் கங்கைக் கரையைய அடைந்தனர். கல்லிலாறில் கங்கையில் நிரடி நீக்கடன் செய்ய ஆயத்தம் செய்தனர். அப்பொழுது பெண்கள் அனைவரும் நீராடிய சுந்தனை வாரி முடித்து போது திரெளபதி தமது சுந்தனை இன்னும் முடிபாது பரந்து வீசித்திருந்த கைமையக் கண்ட கண்ணிராகத் திரெளபதி தோக்கத் "தங்காய் இன்னும் நீ உனது சுந்தனை முடியாது இப்பொழுது ஏன்? உனது சபதம் உனது உறுபின் வண்ணம் மாறும் பாண்டவர் எகவண்ணத்தினாலும் உனது என்னப்படி நிறை

வேறி விட்டதே. இனி நீ உனது சுந்தனை முடிக்கலாம்" என்று அழைத்துரைத்தார். கண்ணிராகத் துளிகளைச் செலிந்த துந்தத்தேவி திரெளபதியை நோக்கி "மருமகனே யான் உனது சுந்தனை முடித்து விடுகிறேன்" என்று கூறலாம். திரெளபதி பன்விரண்டு ஆண்டுகள் விந்தித்திருந்த சுந்தனைத் தமது கரங்களினால் வாரி அடியாக முடித்தாள். இவ்வயு திரெளபதியின் சபதமும் நிறை வேறிபது.

பின்னர் பாண்டவர்கள் நீக்கடன் பெய்து தள்ளாணம் செய்து இறந்த பிதர்கள் அனைவரையும் செய்ய வேண்டிய கிரிப்பகளை முடிப்படி செய்து, அந்தனர் முதுவையினாருக்கு பெண், கஸ்திரம் பசு முதுவையினாங்கள் டயைப்பாறும் செய்து ஒரு மாதகாலம் கரை சுங்கைக் கரையில் தங்கி இருந்தனர் இப்படி இருக்கும் காலங்களிலும்சுட யுதிஷ்டிரர் மிகவர் சோமயுகனே காணப்பட்டார். இவ் வேளையில் வீயாரி. நாரன் முதுவையினாங்கள் தந்தார் சீடர்களுடன் யுதிஷ்டிரரைக் காணக் கங்கைக் கரையைய அடைந்தனர். முனிபுங்கவர் உரி

இன்று செய்ய முடிந்ததை நாளைக்கு ஒத்திப் போகே.

வழுந்தருளி இருப்பதனைக் கண்ட
யுதிஷ்டிரர் முடிவானோர் அன்பனை
வணங்கி வரவேற்று அவர்கடது
ஆபவமளித்து அரரச் சொங்கு
வணங்கி நின்றனர். யுதிஷ்டிரர்
கவலை நின்றதற் முடித்திவராய்
இருப்பதனைக் கண்ணற்ற நாரத
மகர்ந்தி. "தருமரத் தவ,
அரச்சுவஸூடைய வீரத்தினாலும்
கண்ணபிரானுடைய திருவருளி
னாலும் உவவு தரும் பலத்ததனும்
நீ வெற்றி அடைந்துள்ளாய்,
புலி பனைத் தாய். உவவு
ஆருமைக் குட்பட்டுவிட்டது.
இன்னும் ஏன் நீ கவலைபடு
காய்கி தருமராய்?" என்று
வினாவலானார். அப்பொழுது
யுதிஷ்டிரர் "பகவானே புர
முடிவதும் எனது ஆளுகையின் கிற்
வந்தாலும் எனது கற்பத்தவர்
கவலை அபிமன்யு முதலான
புலவர்களுடைய இறந்து விட்டேன்.
இதனால் என்மதுக் கிடைத்த
வெற்றியென்பது கேள்வியாயினே
இருக்கிறது. அத்துடன் எம்முன்
பிரந்த மூத்தோனாகிய கவலை
மது பகையை என்று கொன்று
விட்டேன். இவற்றை என்னார்
கிந்திக்கும் போது மனதில்
கவலையால் குடிக்காக்கிறது"
என்று பதிலளித்தார்.

யுதிஷ்டிரரின் கவலை
நின்றதற் றவையாளர் சென்றதின
குந்தியே "ஹந்தகே! கவலை
நீனைந்து நீ வருந்தக்கூடாது.

அவனது தந்தை ஆரிய குரிய
பகவானார் நாலும் உங்களுடன்
போது கொள்ளும்படி கன்னுக்கு
எடுத்துக் காட்டினார். அவன் அன்றை
ஒற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவனது
அதிவுக்கு அவனே காரணம்.
இதனைப்பிட்டு தீவருத்தபடம் கூடாது"
என்று ஆமரல் சுற்றானான். குந்தியின்
உரைகளைச் செவிமடுத்த யுதிஷ்டிரர்
குந்தியை நோக்கி "தாயே கன்ன
மது அண்ணன் என்ற மனமையம்
கடைசி நை நினை சொல்லிப்பாது
மறந்து வலத்திருத்ததனால் நான்
தலைமனைக் கொன்று பெரும்
பாவிதமும்பெருந்தாயருக்கும்
ஆளாகிவிட்டேன். இப்போது இன்று
முடிபி பெண்களின் மனதில்
இரகசியம் தனாமல் இருக்கக்கூடாது"
என்று பெண்தலைத்தையே சரிந்து
யுதிஷ்டிரர்.

கவலையக் கொன்ற மக
வேதனை தாங்க மாட்டாது யுதிஷ்டிரர்
மீறும் பரம்பத் தனித்தாயின்னர்
அரச்சுவஸூடைய நோக்கி "சோதரனே
பொருளுக்கும் ராஜபதிக்கும்
அஞ்சப்பட்டு நான் பெரும் பாவங்களைச்
செய்து விட்டேன். அரசன்மை பெற்று
அவன் முடிவதனையும் ஆளவேண்டு
மென்ற ஆவையில் சுற்றத்தவர்களைக்
கொன்று அதன் பாணியின் கவலையில்
ஏழ்க்கிக்கிடந்து தன்புறாவினேன்.
பிறர்க்கு நன்மை செய்தல், தான்
செய்ய பாவங்களைப் பண்பிப்பச்
சொல்வதன், தான் தரும் பகையை
கொல்லல், பற்றுக்கு இரத்தம் தீர்த

ஞானசக்தி கார்த்திகை

சந்திதியான்

புத்திரியை பெய்தும் எப்பவற்றில்
ஏதாவது ஒன்றைச் செய்தால் செய்த
பாவங்கள் தீரும் என்று வேதங்கள்
கூறுகின்றன. அப்போது கருத்தவரைக்
கொண்டு பாவம் தீர நான் என்
சென்று தவணாழ்வரை யோடுகொள்ளப்
போகிறேன் வீரனாகிய ந
பகவான்கள் இவ்வாறு இவ்வாட்சியை
ஒன்று அவனி முழுநடைபாய்
ஆன்வாசாக" என்று கூறுகின்றார்.

புதிஷ்டியார் மனவிருத்தியுடன்
"வாழ்பவற்றையெல்லாம் செவிமடுத்த
புரீச்சுணன் மெல்ல நனவத்தவணாய்
"அண்ணா பகவத்கண்ண அழித்த
பின்ன" ராஜ்யம் வேண்டாம் என்று
கூறுவது புத்திசாலித்தவையல்ல.
பொருள் இவ்வப்பவனுக்குத்தான்
இம்மைய நலன்களும் மறுமைய
நலன்களும் கிடும். அவை பொருள்
படைத்த தாங்கள் அரவாவட்டு
பாகவன் முறையாவற்றைச் செய்து
இயபர நலன்களையெ பெறுவதே
முனையாவும்" என விடுத்துரைத்தான்.
அப்பகன் இவ்வாறு கூறிமுடித்ததும்
பின்ன எழுந்தபாடிஷ்டியரை வணங்கி
"அண்ணா! அரசுதலத்தனங்கவின்
தர்மத்தின்படி நடப்படை நல்ல
நிலையில் நினைப்பது தனையாவது
அரசனாகப் பிறந்த தாய்கள் அரசு
தர்மத்தை மீறி நடப்பது
முறையாதாம்" என வினாவினான்.
பின்னவன் தொடர்ந்து நதலன்
எழுந்து புதிஷ்டியரை நோக்கி
"மன்னா நாய் தந்தை ஆவான்
எல்லாமாய் எங்களுக்கு இருப்பவர்
தாங்களே. மன்னன் என்பவன்

யருமயாற்று வேண்டிய அதாவது
செயல்பட்டும் நேரத்தில்
பொய்ப்பட்டவேண்டியவன். நான்
கூறியவற்றில் ஏதும் தவறுதல்பின்
என்னை மன்னிக்க வேண்டும்" என்று
பணிவாக கூறத்து நின்றான்.
நிரேபத்யும் தருமநகரம் அறுதல்
ஏற்படுமா பல மொழிகளை
விடுத்துரைத்தான்.

இவர்கள் புகளவாசனதும்
உரைகளாலும் மனமே தெளிவுறாத
நிலையில் இருந்த புதிஷ்டியரைக்
கவனித்த கிராமமயகரிஷி அவரை
நோக்கி "மன்னா இவ்வாறுதலையே
பிறந்த தருமம் என்று அறியுங்கள்
பகருகின்றன. அறமறத்தில் பிறந்தவன்
நான். ஆகவேனநிமேயம் நிய
காடுசெல்லக் கூடாது. பெரியால் ஏந்தி
அரமாரி பெய்வன் சிறந்த பதவிமைய
பெறுவான். புத்தம் செய்வதும் அரசு
தர்மமே. அனகயான் அரசபதவியை
ஏற்றுச் செல்லவால் செலுத்தி மக்களைய
விரமவழியில் செல்லுமாறு காத்து
நடப்பதே பிறந்த தருமமாக அமைபும்"
என்று விபாகமகரிஷி கூறிய அறுதல்
மொழிகளாலும் பூண்ட மனச்சொற்பு
மையவியல்லை புதிஷ்டியார்
தன்னபிராஜ்யம் சீர ஆறுகல்
மொழிகளை உரைத்ததும் நாடன்
ஆனச் சங்கமத்தார் புதிஷ்டியார்.

மனக்கவலை மாறிப்
புதிஷ்டியாரும் ஏகையோரும்
அஸ்வீனபுரம் நோக்கி செல்லுபவர்கள்.
புதிஷ்டியர் கருத்தார் என்பதனை
அறிந்து கொண்டு நகர மக்கள் நகர
அலங்காரத்து மிக்க மயிழவுடன்

இ நினைத்ததை என்னும் மெல்லவன் முட்டான்.

மாயர் இந்த (சு) செகைமாயா?

சர்ச்சிதானந்தா ஆம்பிராயம்
ஜீர்ச்சிதானந்தா கவாமிகளின் வரலாற்றுக் கருக்கம்
குருநாதரின் வழிநடத்தலில்

அரம்ப காலத்தில் அம்மையாய்
பிறவாசகநாளை எடுத்து வைத்துக்
கொண்டு பழியாங்குளைப் பாடுவார்.
அதில் இறைவன் மாணிக் க
வாசகரை ஆட்கொண்ட தன்மைவை
தினைக்கும் தோறும் அம்மையாய்ந்து

பன் றித் துளைச் சி ஆம் பாளின்
கருணையால் தன்னைப் பிறப்பித்தான்
(மவாமிகள்) ஆட்கொண்ட விதம்
ஞாபகத்தில் வரும். உபாசனைத்திற்பு
ஒரு பாடலை நோக்குவோம்.

வெள்ளந்தான் விரிசடையாய்
விடையாய் விலைமோம்
வெள்ளமே எனக் கேட்டு
வேட்ட நெஞ்சாய்ம்
பள்ளந்தாழ் உரு புனலில்
கீழ் மேலாகப்
பாதத்துருகும் அவர் நிற்க
வெண்ணையாண்டாய்க்கு
உள்ளம் தான் நின்றச்சி
அவ்வழி நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாம்
கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாழாய்
நெஞ்சம் கல்லாம்
மண் இன்னையும் மறுமார் தீ
வினையினேற்கே

இவ்வாறாக படிப்பறிவில்லா
தவனும், ஞானம் என்றால் என்ன?
முத்தி என்றால் என்ன? என்று
தெரிபாதவனாகிய எண்ணம் ஒரு

மொரு மயக்கருதி இந்தப் பெரிய
மகான் என்னையும் ஆண்டானே!
இறைவா நீயே என்னை ஆண்டனை
என்று எண்ணி எண்ணி அந்நையார்

மண்ணின் வெள்ளம் கன்னிர்
வெள்ளமெனப் பாயம் அல்லால்
அனாதை காப்பிடுதது முடியா
தருக்கும்.

இவ்வாறு அம்மையார்
அழுவதைக் கவாயிகள் பார்த்தா
ரானால் "என்ன அம்மா? உம்பிடி
அழுகிறாய். நீ சரியான காவர்
பெத்தியம் இல்லையே? உனக்கு
உந்த நகைதட்டிக்கள் சீவைகள்
எல்லாம் போட முடியாமல் போட்டுது
என்று கவலை அதனால் உம்பிடி
விக்கி வியக் அழுகிறாய் என்ன?"
என்பார்.

கவாயிகள் அம்மையாரின்
மண்ணீர்நீர் காண காரணத்தை
உண்மையில் அறியாந்னர்? இல்லை.
அவர் அம்மையாரின் பகலிமை நன்கு
அறிவர். பின் ஏன் இம்மாத் கூறினார்?
அதற்குக் காரணமுண்டு. தொடர்ந்து
பாண்போம்.

கவாயிகள் இம்மாத் தம்மை
ஏனெனச் செய்வதைக் கேட்டதும்,
அம்மையார் மிகவும் வருத்த
மடைந்தார். அம்மையாரிடம், "ஏன்
கவாயி கடவுளைத் தம்பிநிகிறவர்கள்
ஆனந்தத்திலே அழைக்கப் போ? எனக்
கேட்டார்.

கவாயிகளும் அம்மையார்
மேலாக, "அழகுதான் வேண்டும்,
அவளுடைய கருவையை எண்ணும்
பொழுது எவ்வு அழகை வரத்தான்
செய்யும். அனாதை அழகையை
நிற்பாட்ட வேண்டிய வேறும் வரும்
படியா? இறைவன் பார்? என்பது

சரியாக. மண்ணின் வரவர
அழகையும் தன்பாடில் சிந்து
வீதும். அவைப்பற்றி என்ன சொல்ல
திருக்கட் கொக்குது" என்று கவாயிகள்.

அம்மையாரும் கவாயிகள்
கூற்றிலுள்ள மண்ணையைய
உணர்ந்து துடித்துரைப்போடுமின்.
தமக்கு எப்போது இவ்வுணர்வு
வாய்க்குமோ என அவர் மனம்
ஏங்கிவது. இவ்வாறான மேலாகிய
அவரது பிரார்த்தனை இன்னும்
அதிகமாயிற்று.

இவ்வாறு இருக்கும் நாளில்
அம்மையாரின் மனப்பக்குவத்தை
பரிசோதிப்பதற்கு கவாயி விருப்பினார்.
ஏனெனில் மனப்பக்குவம் இல்லா
வன வாழ்வில் முன்னேற்றம் காண
முடியாது அல்லவா?

ஓர் தீனம் அம்மையாரின்
சகோதராகிய முத்தகனிகத்திரி
நீரூரணம் நடந்தது. இது
அம்மையாரின் தாயாரின் விடல்
நகரத்தது அம்மையார் மனமும்
அழகு சம்பிரதானே இருந்தது.
முன்பு போல் பற்றித்தலைச்சி
அம்மன் அடியை மனேஜர்
செல்லத்தனார் மனவலியாக
அம்மையார் இருந்ததற்குப் பின்
அழகாகக் கையெழுத்துத் தங்க
நகைகளால் உட்காண அம்மையார்
செய்து னெனம் மனம்க வந்திருப்பார்
அல்லவா? அம்மையாரிடம்
அத்தகைய வருத்தம் மனவலி என
கவாயிகள் மேலாகிய விருப்பினார்.

கவாயிகள் அம்மையார்

நான்சுகடர் மார்துழினை

சந்திரசூரியன்

அழைத்து "மெய்யே அம்மா, முத்துமல்லம் உன்னுடையதுதான்? உங்களுக்குத்தான் கல்யாண வீடு நடக்குது நீ இதுவை இரும்பிறப்ப, உயிர், நுகைகளை எய்தலாம் போட்டுக் கொண்டு ஒழுகுதல் கல்யாண வீட்டை போட்டுவானா" என்றும் அம்மையார் தனது சோதனையில் தேவனாரா, என சுவாமிகள் ஆனதுடன் அம்மையார் கைக் கெடப்போகிறார் என்பதைத்திரும்பும்.

நான்கு பொருள்கள்

பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலமணலர் அவர்கள்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன மனித வாழ்வின் குறிக்கோள்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது யேன்மக்களான நம் முன்னோர் கொண்ட முடிபாகும்.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பரிவுகளை உடைய திருமுள்ளூர் இந்த நான்கு பொருட்களையும் தெளிவாகக் கூறி உள்ளது. மனிதரைத் தவிர இன்னுலகில் காணப்படும் பீரோபிகள் அனைத்தும் பொருள் இன்பம் என்னும் இரு குறிக்கோள்கள் உடையனவாக விளங்குவதை அளதானிகம் முடிவிலுள்ள இது மட்டுமன்றி மனித வரலாற்றில் மிகப்பலர் நான்கு குறிக்கோள்களையே வாழ்ந்து மனிதப் பிறவியின் முழுப்பயணமும் அணந்த சிறந்ததற்கும் உலகின் பலபாகங்களிலும் போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. இதுவடிப்படையிற் கவனித்தால் இக்காலத்தில் நம்மத்தியில் பெருந்நாணவர்கள் பொருள், இன்பம் எனும் இரு குறிக்கோள்களுடன் வாழ்வதை, அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இது மிகவும் அனுதாபத்துக்குரிய விடயமாகும்.

நம் முன்னோர் வாழ்நாளை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்துள்

ளார்கள். அறம் முதலியன பற்றிய மெய்வான அறிவைப் பெறும் காலம், பொருளிட்டி இன்பம் அனுபவிக்கும் காலம், உலகியலில் வாழ்ந்தவாறே தெய்வீகத்தைத் தேடுங்காலம், உலகியலுக்கு இல்லாது தெய்வீகத்தைத் தேடும், தெய்வீகத்தை அனுபவிக்கும் காலம் என அந்த நான்கு பகுதிகளும் அமைந்திருந்தன. மிகச்சிலர் முற்பிறவியில் மெய்வான தேட்டமாக அறம் பற்றிய அறிவை முற்றாகப் பெற்றுத் தெய்வீகத் தேடலைத் தொடரும் நிலையிலும் சிறந்து தம் மனிதப்பிறவியின் முழுக்காலத்திலும் தெய்வீக இன்பம் பொருந்தியவராக வாழ்ந்து மடிந்திருக்கிறார்கள். இதே போல பலர் தெய்வீக நோக்கம் கொள்கையாளரின் இறந்த போதும் உலகிய இன்பத்தையும் அறநெறியையும் மதித்தறத் தெய்வீக இன்பத்தை இழந்த வாழ்வாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் முன்னோர் வாழ்வில் நான்கு குறிக்கோள்கள் என்ற தன்மை வலுவாக இருந்திருக்கின்றது. இன்றைய நம் சமுதாயநிலையே மிகக் கேவலம். பொருள், இன்பம் மட்டுந்தான் குறிக்கோள். சிறுவர் சீனர், தெய்வீக வீரப்பம் உடையவராகக்

இந்நேரத்தே, எழுந்தா சாமச்சிக் உண்டு. நேரத்தே உருங்கினால் முடிந்தவன் வாழலாம்.

காணப்பட்டால் “இவன் நமக்கு உதவாமற் போய்விடுமானே” என அஞ்சி அலகது தெய்விக விழிப்பத்தினை முன்னயிலேயே கீழ்நுபலங்களும் உள்ளவர்கள்! இது மட்டுமன்றித் தாம் உலகில் இன்பம் அநுபவித்துமாறு இயலாத முதுமை அடைந்தவரின் பின் உலக வாழ்வு வாழ ஊக்குவிப்பதும் வாழ் நாளையி் பயனுடையதாகக் வேண்டிற் எனக்கருதுகின்றனர்.

மன்றித் தெய்விக விசாரம், நாட்டம், முயற்சி என்பன இன்னாதவர்களாகமே உடல் னாடிகள். இதன் இரகசியம் என்னவென்றால் இளமைப் பேரே தெய்விக நாட்டத்தின் அத்தி வாய் போலப்படாமையே ஆகும். எனவே நம் வாழ்வு புகழ் குறிக்கோள்களுடையதாக ஆரம்பிக்க நாம் கவனமெடுக்கவும் விலகி நம் மனித வாழ்வு தளரவிடப்படாமல் போலாய் விடும்.

இதழ்வுள் எங்கே இருக்கின்றான்

இவ்வாறு அமைந்த பால்க்கு முடிவாக இடத்திலே செல்ல முடியாத
துருப்பிலேதான் இருப்பதினால் எங்கே நம்மில் பண வர்த்துகின்றனர்.
அதாவது இவ்வாறு எங்குதான் செல்வாத தென்-உலகத்திலேயான
இவ்வாறுதான் எவ்வாறு முடிபுகின்றது. இவ்வாறு முடிபு இவ்வாறு
இவ்வாறுதான் இவ்வாறுதான் எவ்வாறுதான் இவ்வாறுதான் எவ்வாறு
நிலைபுகின்றது. இவ்வாறுதான் எவ்வாறுதான் இவ்வாறுதான் எவ்வாறு

[illegible]

மற்றொன்றாக, இவ்வயல் இடிகதான் இயங்கின்றான். அப்படி
சுருதிவிருவாயில்லாதவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை பயக்கும். சகல
மனம் நகரந்த கரியமயலில் சிவசிகிழ்வன். அவர்களுடைய
இவ்வயல் சுருதி நலையார். அவர்களுடைய

திருமதி : 14.0.1980. மதுரை மருத்துவமனை

அருணாசிரிசுவாமிகன் அருளிய கந்தரலங்காரம்

திரு சி. வேலாயுதம் அவர்கள்

முத்தியில் இருப்பை என்னான் முருகன்

நினைவான வினோதத் தனையென்று நீயருளவாய்
சேடா னவநகரத் தனெனத் தாய்பித்த மாதரஸத்தர்
மேயமா > நுகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும்பித்
மாயா வினோத மனையும்க மனையு மாய்வழங்கே.

குழந்தை, உருவத்தவனும், வேலாயுதனாகிய கந்தர்பெருமானே! திருச்செத்தூரானே அழகிய பெண்களது நெய்மயத்தில் மூழ்கி, உளங்களைந்து, அங்களை இன்பம் துய்க்கு காமத்தில் மேலிட்டுத் துடிக்கின்ற இந்த மாயை என்னும் விளைபாட்டினால் விளைந்த மகத்தையானது ஒழிப்பதற்கு அடியேன் > என்னு ன்இரண்டறக் கலந்து பதினான்பு பேராணந்தம் பெருவாழ்வை அடியேனுக்கு என்ன நான் தந்தருளவிரே?

பேராணந்து அமுதம் கண்டேன்

முத்தித் திருநக மறுமே பன்னிர தேவங்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு முருகன் டேன்செயன் மாண பங்கு
முத்திக் கமலத் துறவிப் பெருகப் புனை மெற்றித்
தத்திக் கரைபு ஓம்பு மாணந்த சாகரத்தே.

இத்திரிபத் தொழில்கள் என்னும் அறிந்து ஒடுகுதமையு மனமாய் மாயையின் கலந்து பெருக்பெருதும் புனை உலகங்களையும் மோதித் தாவிக் கரைபுரண்டு பிரவாகிக்கின்ற மேன்மை பொருந்திய இன்பக் காவின் புது விளைபான ஆறு நிரந்தரங்களால் பன்னிரண்டு புயங்களுமாயித் தன்னைத் தரிசித்தவன் பெருகிலே இனிக்கும் தன்மைபான முருகனாகிய அபித்தவன் அடியேன் தரிசித்தேன். கண்ண இறுத்தவனே வேலா நிலையிலேயான் இன்பகமடப் பெருதும், அக்கமடிலே முருகன் திகழ்வான்.

ஞானசக்தி கார்த்திகை

சந்ததியான்

புத்தியை வாங்கிநீன் பாதாம் புயத்திற் புயமுன்பாய்
முத்தியை வாங்கி நெற்கிணர் சேன்முது தூநடுங்கம்
சத்தியை வாங்கித் தருளே குவடு அந்நிபடம்
குத்தியி காங்கிய சேவினை பெற்றென குறித்தவையே

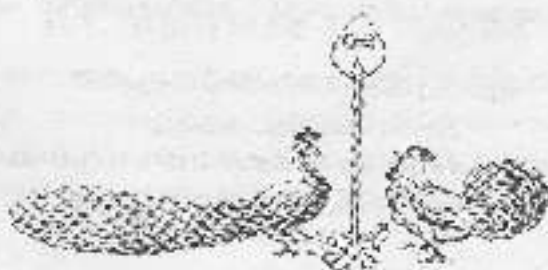
எப்போதும் பஞ்சவழியே சென்று உழவும் என்ன மனதைத் தடுத்த
உணவு திருவடிக்கமலத்தில் அன்பின் பெறுதல் வீடுநெறைய அடைந்து
உய்வதற்கு அடியேன் அருள்வல்லவா. நீண்டகாலம் அரசாண் குரபன்மன்
தருங்கும் படியாக விட சக்தியாகிய வேற்படைமை விகழவழித் தன்னால்
முடிந்ததென! மிகவுஞ்சமனை எழுப்புகும் என்னம் வேற்படையினால் குத்திய
காங்கி சத்தினை தீவினை உடையவனாகிய எவனது என்னை செய்பவன் என்று
பொருத்திடுகியின்றாபோ. அடியினின் கணக்கு உலங்கிக் தெரியும்.

முருகநாயகாரை சாந்தாடை கத்யுண்டு

சூரிற் பிடிந்த சுதர்வே நெறித்தகன் றொண்புநொது
சுபரிற் சுதிமன்றி வேறில்லை காண்டண்டு தாவடி பொய்த்
தேயிற் கரிபிற பரிபிற தரிபவா செவ்வெல்லாம்
அந்நிப் பொற்பென் தறியாத பான் நெடு நெஞ்சமே.

மேனைகளுடன் போருக்கும் சென்று தேர்மேலும், யானைமேலும்,
குதிரமேலும் ஏறித்தரிப்பவராகிய அறங்களுடைய செல்வம் எல்லாம் திரென்
எழுதிப் எழுத்துக்குச் சமமாம் என்று உணர்ந்து உய்வுநொது பெரிப் பாவம்
பொருத்திய மனமே! குரபன்மா மீதும், கீரடிஞ்சமனை மீதும் வேற்படைமை
வீசிய முடியுள்ள அடியின் வந்ததை அடைந்தவையாயின் கத்யுண்டு அல்லமாம்
கேற்றார் புதுநிப் பகரும் பொருள் எங்கும் இல்லை.

(தொடரும்.)

சந்திதிப்பால் ஆச்சிரம
வைகலை பன்மாட்டுப் பேரவை நடவடிக்கை

திருவாசக வீழா

பன்னிசைப் போட்டி - 2004

மேற்படி பேரவை ஆதரவில் 24-12-2004 இல் நிகழ
இருக்கும் திருவாசக வீழாத்தொடர்பாக மாணவர்களிடையே
வழிமையால் பன்னிசைப் போட்டி நடைபெறவுள்ளது.

பங்குபற்றி விருப்பம் மாணவர்கள் தாங்கள் கவனிக்கற்குரிய தரம்
(2004 இல்: பரமபாலை, பிறந்த திகதி என்பவற்றைப் பாடசாலை அதிகாரி
அல்லது பெற்றோர் மூலம் உறுதிப்படுத்தி 15-12-2004க்கு முன் தயார் ஆகியோர்
அல்லது தெரிவிக்கக் கூடியவர்கள்.

பிரிவுகள்

1. ஆண்டு 5 - 8
2. ஆண்டு 7 - 8
3. ஆண்டு 9 - 10

விடயம்

சிவபுராணம்
அறிவுறுத்தல்
கட்டறுக்கல்

நடுவர்கள் போட்டும் மாணவர்கள் மட்டும் போதுமானவற்றிற் பங்கு
காட்டுதல் வேண்டும். அத்தகுந்த பன்னிசைப் போட்டியிற் பங்கு பற்றும் ஒவ்வொரு
பிரிவு மாணவர்களிடமும் சரியான பாடம் தொடர்பான பொது அறிவு சமூகம் மூலம்
பரீட்சிக்கப்படும்.

பன்னிசை, சமய அறிவு இரண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவுகள்
பெறப்படும். இதில் பன்னிசைக்கு கூடுதலான காலம் வழங்கப்படும்.

போட்டி 19-12-2004 ஞாயிறுமுகிழை அச்சிரமத்தின் நடவடிக்கை
சென்ற பெரும் மாணவர்களுக்கு 24-12-2004 வெள்ளிக்கிழை நிகழும் திருவாசக
வீழாவிற் பன்னிசைப்போட்டி பரிசீலனையும், சான்றிதழ்மற்றும் வழங்கப்படும்.

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி

திருவாசகப் போட்டிக்கூழு-

சந்திதியான் ஆச்சிரம வைகலை பன்மாட்டும் பேரவை
விசுவச்சந்திதி, விதான்குளம்.

இரண்டாம் பாகம் காந்தியைக்

சந்திரியாடன்

சீவ உயிர்.

[7] SCHUBERT, ANTON. Der Fingerring. 1844.

மதத்திற்குரிய விசுவாசம் இவை

இ் அருளம்பல கணபரிகள் சயாதி ஆராய

புனருத்தாரண மஹாதும்பாபீஷைகம்

இதனால் இருந்து ஏன் பெயர்க்கெடும்

அந்நாள் சித்திரிப்பதற்கும் டி.டி. வாஷிங் தலை

கொண்டு இருவரும் வாங்கும் சீவனம் நன்றாக.

[illegible]

എന്തിനാണ്!

[illegible]

தில்லாநகரத்தின் புறங்கத்தாரண்பட பணிகளா புத்திப்பாது நுது மபா
சாரப பவேணர் திவ்யம் புரண வகுபம் உபித்திசக மபதம் 16 நாள (26.11.2004)
வெள்ளத்தகமுலப மானாணபுத்திபுரர் சித்தமீயாமுரர் சுடிப பத்தக காதீச
மபவேணாபிசு உபலல 9.00 மணிமுதல் 9.30 மணிவரையிசு நடைபுமபுரர்

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ அருளானந்த மகாசிகிஷ் (புத்தகம்: பிரதீபாதி)

சுவாமி சித்தப்பாணந்தா (ஸ்ரீ சாதன மெனச்சீரம், மலச்சித்தனா)

புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடத்தில் ஆசனம், மிகுந்திருக்கிறது.

[illegible]

சிவசகலவிரும்பா பரமசிவமேதாம்

மீ.நி. அருணாச்சல நாகர்த்திகேயன்

திருவண்ணாமலை அருகில் தலைமையின்கீழ் குடையாறு.

26-11-2004 பி.ப 12.30 மணிக்கு அனந்தானம் இல்பெறும்.

地址:

ஸ்ரீ அருளம்பல சுவாமிகள் அருங்குட்டி

மாழப்பாண்டி அம். களாழிகன் ச. அம்.

பலகையிலுள்ள அன்பினைத் தூண்டு கொள்ள முடியும்

[illegible]

சாந்திநிலயம்

தஞ். ந. கிராமத்தினம் அறிகள்

2013 ஆம் ஆண்டு பி சென்னை
சந்திரி கலை நலின் உருவகங்கள்
பெரிய நகரம் சிதிர்த்திடுவியா
நல்ல பெரிய நகரம் அமைந்து
கொண்டிருக்கின்றது. சென்னை
நகரில் அமைந்துள்ள சண்
முகம்மது கோட்டை கி.தி
பெரிய நகரம் சிதிர்த்திடுவியா

தஞ். ந. கிராமத்தினம் அறிகள்
பெரிய நகரம் சிதிர்த்திடுவியா
நல்ல பெரிய நகரம் அமைந்து
கொண்டிருக்கின்றது. சென்னை
நகரில் அமைந்துள்ள சண்
முகம்மது கோட்டை கி.தி
பெரிய நகரம் சிதிர்த்திடுவியா

சாந்திநிலயம் தஞ். ந. கிராமத்தினம் அறிகள்

ஞானசகர் கார்த்திகை

சுந்தரியாஸ்

இந்த துன்பியல் உணர்வு மனம் எல்லாம் மறக்கப்பட்ட ப வகையில் 2004 ஆம் ஆண்டு சந்திரிதேவியின் உற்சவத்தில் சந்திரிதேவியை நினைவுகூர்ந்து மட்டுமல்ல விதாபகப்பெருமானுக்கும் பத ப சித்திரித்தேவர்கள் உருவாகப் பட்டமையம் ஒரே நாளில் சந்திரி தேவியையும் விதாபகப்பெருமானும் சித்திரித்தேவர்களில் முதன்முதலாக விதி உணர்வு இருக்கின்றனர் என்ற பொய் தியம் அனைத்து அடியார்களுக்கும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் விதமாக அமைந்திருந்தது.

1983 ஆம் ஆண்டு இளக் கலையம் ஏற்பாடு எழுது மக்கள் இம்மையர் ஆரம்பித்தபின்னர் மிக அழகான அடியார்கள் சந்திரியில் ஒன்று அடியார்களுக்காக நாம் 2004 ஆம் ஆண்டு சந்திரியாறுபை பிழைத்திருப்பினாலும் சந்திரியின் இடம் பாரும ஏற்பாடுகளை அளவு அடியார்கள் தோத்திரிவிட வில் ஒன்று அடியாறுபை மக்கள் செய்வதற்காக குழப்பமடைந்த அடியாறுபை மருத்திரத்தின் மத்தியில் தாங்கள் சேர்வ நனைத்த இடங்களுக்கு பெரிய முடியாதும் விருப்பம் இடத்தில் நல்ல வழிபட முடியாதும் தத்தளித்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த நிலையில் இரண்டு பதிரி சித்திரித்தேவியையும் அவை லீதிடைய வந்திருக்கின்றார்கள் கார்த்திகையும் ஒரே ஒரு

வகையில் பங்கு முடிவிற்கு வந்த மனதினாலே இரண்டு பங்கு அல்லாததில் நின்ற வகையில் பெண்டிருக்கின்ற பருத்திருக்கின்ற சகல பங்கு மாவிலை உயிர்ப்பார்க்கின்ற திற திருமதி ந. நந்தியார் தம்பதியினர் அன்றைய தேதித்திருவிழாவில் இவ்வாறு மக்கள் சமுத்திரத்தின் மத்தியில் நின்று வம் பெருமாவை வணங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களுக்கான எழுந்தருள் மீட்டி அந்தக் கார்த்தியை சித்திரித்தேவ இரட்டித்திருந்து அளவு ஆரம்பித்து அளவு அளவு வந்த அடியாறுபை இவர்கள் வந்ததைப் பின்பு மனதினாலே இதமான மணி ஒலிப்புடன் பெருந்த வீதி பெருந்த வீதி அளவுவந்தையும் காந்தி வர்க்கு வீதியில் உலா வந்தது உலாவந்தது அப்பொழுது திரு திருமதி ந. நந்தியார் தம்பதியினர் அப்பெருமான சித்திரித்தேவின் உலா வந்தபின் கார்த்திகை கண்ணிரக்கண்டு உள்ளவர் உருவம் வழிபாடுக் கொண்டிருந்ததும் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஒருவிதமான பயறும் மனத பயறும் ஏற்பாடு கொண்டிருந்தது.

இப்பொழுது சந்திரியாறுபை ப சித்திரித்தேவ வர்க்கு வீதியிலும் கண்ணிரம் பதனிடவந்த தாண்டி தேவின் இருப்பிடத்தை நோக்கி அளவு ஆரம்பிக்கின்ற கட்டளை தெருவிக் கொண்டிருந்தது. இந்த நிலையில் திரு திருமதி ந. நந்தியார் தம்பதியினர் உள்ளங்கள் மிகவும் பதட்டமடைப ஆரம்பித்தது. ஆம்! ஒவ்வொரு வருடமும் சந்திரியாறுபை ப

சுண்டியார் ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள்.

தேவிந்நிரைநிழல்வன் பெயருமாம்
தேவின் வடத்தினைப் பிடித்து
தேவனை இடக்கின்ற செடற்பாட்டை
தவறாது தின்றுவெற்றி வருகின்ற
திரு ந. நந்தனாம் அவர்களுக்கு
இந்த வந்தம் குதவும் சுந்தரிதாயன்
புத்தம் சித்திரத்தினில் விடிலை
வெளியே இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
தேவின் வடத்தினைத் தொட்டு
திருக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதே
இவ்வழியை இவ்வளவின் வருத்தத்
தந்த காரணமாதும்.

திரு ந. நந்தனாம் அவர்கள்
எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தேவின்
வடத்தினை ஒளவ அணைமையில்
நிறுத்தி நனை ஏற்பட்ட
பொழுதுதான் வடத்தினைத்
தொட்டுவர முடியாது. அதனை
இடிப்பதற்கோ முடியாத அளவிற்கு
அடியங்கள் வட்டம் அலைமோதிக்
கொண்டிருந்தது. இந்த
நெருக்கடியான சூழ்நிலையை
உணர்ந்து கொண்டு அவரது
மனவலி கவலைவாய் பாத்து
என்னப்பா தேரும் இறந்து
முடியப்போகுது நிறுக்க
வடத்தினைத் தொட்டு இடிக்க
முடியாது போகட்டோகின்றதே
என்று மீதுந்த கவலைபற்றி
உணர்வாயின் யதார்த்தத்தை
வெளிப்படுத்துகின்றான்.

திரு ந. நந்தனாம் அவர்களுக்கு
எவ்வளவு தனது மனவலி சுறுசுறு
வட்டம் முற்றிலும் உணர்வாயானது
என்பதை ஏற்றுக்கொண்டது.
இதனால் மனவலிக்கு எழுவியான

அடியால் வார்த்தைகளையும் அவரால்
சுறுசுறுப்பில்லை. அது மட்டுமல்ல
சித்திரத்தின் மேலும் இருப்பிடத்தை
தேய்க்கி அலைசந்து செல்லக்கூடாது நிறு
த. நந்தனாம் அவர்கள் அவரது
மனவலியை விடவும் குறையுமாம்
பதட்டமும் அனாதையுடன் ஏதோ
ஒன்றைப் புறப்படுத்துதவர் போன்ற
நிலைமையும் முனாதி செய்வதற்குரிய
கலக்கமடைபதற்குப் பயிணங்கள்.

என்ன அடியாய்! அப்பொழுது
அவருக்குப் பக்கத்தில் தேவி
வடத்தினைப்பிடித்த இழுதாய்
கொண்டிருந்த ஒரு முயிப்பை திரு
ந. நந்தனாம் அவர்களைப் பாத்து என்ன
பொய்க்கிவந்திகள் இத்தாருக்கள் இப்ப
இடத்தில் நின்ற வடத்தினைப் பிடித்து
இழுக்கள் என்று தான் பிடித்திருந்த
வடத்தினை திரு நந்தனாம் அவர்கள்
நிறுத்தி வந்திட்டு தான் விலகி
நின்றார்கள்.

அடுத்த கனியை சித்திரத்தின்
வடத்தினைப் பிடித்து சில அடிகள்
தூரம் இறங்கி திரு நந்தனாம் அவர்கள்
தனது மிகப் பெரிய வேண்டுகோள்
வருடாவரும் நிறைவேற்றுகின்ற
சைவியை நின்றேவரிடமிரு
தேவியின் முடிசையின் மன்றைய
வடைந்தார்கள். மலைய நெருக்கடியான
பரப்பின் அந்த சூழ்நிலையில் தனது
வழிவீட்ட அதன் முடிபவருக்கு
நன்றியைத் தெரிவித்து ஆலய
தரிசனத்தை முடிதவழிட்டு வீடு
திறுப்பினார்கள்.

தனது வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப்
பட்ட திருத்தியின் வீடு திறுப்பிய திரு

நமஸ்காரம் அளக்காது உள்ளம்
ஆலயத்தில் நடந்து முடிந்த
சம்பவத்தை ஆழமாக மீட்டுப்
பார்க்கத் தொடங்கி பது
ஆலயத்தில் வடத்தைப்பிடித்து
இடிபயத்தா வந்திடுவத அந்த
முதியவரது தோற்றம் அவர்
மேலான வார்த்தைகள் அவர்
நடந்து கொண்டிருப்பது எல்லாம்
எல்லாம் ஆழமாக சித்திக்கத்
தொடங்கினார்கள்.

இவ்வாறு அழமையாகித்த
பொழுதுடன் அது சாதாரண
நகரம் அல்ல சந்நிதியானம் ப
திருவிளையாடல் என்பதை
உணர்ந்து கொண்டார்கள்.
இவ்வாறு உணர்ந்து கொண்ட
பொழுது அவரது மனம்
புல்லாந்தது. உள்ளம்
சந்நிதியானம் ப கருணையை
நனைத்தும் அங்கே நடந்த முடிந்த
திருவிளையாடலை எண்ணியும்

ஆனந்தப் பரவையடைந்த தொடங்கிவது
அந்த வேளை அற்புதம் நடைபெற்ற
சம்பவம் அதனை எல்லாம் உணர்மல்
தொடங்கி பதி என்ற ஆழம்குழம்
ஏற்பட்டது.

ஆம்! எது நடக்கின்றது. அந்த
நடக்கின்றது. அவர் மீட்டிவந்து என்பதை
யாரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத
வகையில் மீட்டிவந்து பதார்த்த மாணவை
என அடிப்பார்கள் நினைத்தும் வகையில்
உத்தம காலத்தில் அடிப்பார்கள்
விருப்பங்கள் தீவிரமாக உள்ளம்
மீட்டிவந்துதான் சுழித்திரிமாணம் ப
திருவிளையாடல் ஆகும். அதற்கு நிற
நிறுத்தி நற்குணம் குதிப்பம்
விதிவிளையாடல் முடியுமா?

கல்யாணம் உத்தம இவ்விதமான
அற்புத நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புக்கவனம்
பெருமைகளையும் அம்மாதத்தான
வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியுமா?
ஆம் முறுகா

அம்மாதத்தானவர்க்கு உதவி புரிய விருந்தினர்

சி. சீமாதனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டைமானாறு.

க. இல. P 7481

இலங்கை வங்கி, புருத்தித்துறை.

ர.ப.அ. 021 2263406

சிவபக்தியில் சிறப்புப்பெற்ற சிவனடியார் மூவர்

திரு நா. நல்லதம்பி அவர்கள்.

வாளம் மகனிந்து ஊட்டகல்கோன் அல்லோன்

மாத் சொன்ன தூய்மை தீளையுறம்ப வல்லோன் அல்லோன்

தொண்டு செய்து நாளாநிலை கண்ணிடந்து அப்ப வல்லோன் அல்லோன்
நான் இவிர்பென்று ஆளவது வாய்போ திருக்காளத்தி அம்முக்கே

* * * * *

மயவள்ளன் ஓப்பதோர் அன்றின்ம கவடயில்

என்னப்பன் என்னோப்பில் என்னையர் ஆட்கொண்டாறி

வண்ணப் பணித்து வண்ண வா வந்த வாய் கருணைச்

கண்ணப் பொன் தீற்றறியே சென்று ஊதாய் போத்கார்பி

* * * * *

சிவனடியார்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஏதோ ஒரு வகையில் சிவனிடத்தில் அன்பு வைத்து, அவனை வணங்கி அனைநூள் பெற்று வாய்ந்து பேசியும் தினலைய அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் செக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்திற் காட்டியுள்ளார்கள்.

சீவன்களைச் சிவன்மேல் வைத்து அவனை வணங்குகரும் போது சிவனுக்கும் நமக்குமிடையில் அன்புநிலை உருவாகிறது. அந்த அன்புநிலை வீரிவடைந்து, இறைவனிடத்தில் அன்பு கொண்டு ஒழுகுகின்ற ஏளைய சிவனடியார் தத்திலும் நாம் அன்பு பாராட்டுவோம்.

நமது நாயத்தொடர்பு த்தில் வைத்த அன்பு எதை உறவினா, ஊடா என்று சிவனடைந்து வெல்லா

நாம் அறிந்த ஒன்றே "அன்பின் வாய்மை உயர்ந்ததை" என்று திருவள்ளுவர் இதனைச் சொல்லார். எவ்வென்றி, வாய்க்கை, செறியாவதும் வாய்க.

அதாவது, சிவனை வணங்குவது ஒன்று சிவனைச் சிவனடியார் தத்திலே கண்டு சிவனடியாரை வணங்குவது மற்றொன்று. இந்த வகையல்லோம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சிவனை வணங்குவதோடு சிவனடியார் களையும் போற்றிவணங்கிப் பாடிருக்கிறார். இவர் இன்னொரு பாடியருளிய திருத் தொண்டத் தொகைகளைக் கொண்டு, மேலோர், திருத்தொண்டப் புராணம் என்ற பெரிய புராணத்தை நமக்குப் பாடித்தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் மரபை, கிரகை, போகம், நூணம் என்னும் நவந்த

அமைதியாய் இது விருந்தினைத் தவடவாய்.

ஞானசீகரன் கார்த்திகை

சந்தியாள்

பாதம்மளில் நின்று, சிவவழியை
சென்று இறைவனை அடைப்பதும்
என்பது சைவசித்தாந்தம். ஆறாம்
உண்மையாகும்.

இப்படிப் பேசியவர் பெற்ற
திருத்தொணர்வுகளிலே, சிறுத்
தொண்மை நாயனார், திருநெல்வேலி
நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார்,
முண்டாக்களை கேட்போரின் நெஞ்சை
உருக்குவனாகப் பக்தி வைராக்
பத்தின உச்சநிலையைக் காட்டுவன

மாகச் சேகரிப்பார். பாடியிருக்கின்ற
பெரியது "வானம் மகவீரந்த"
என்றும் பாடலை அறிபலாம். அவர்
தமிழர் கண்ணப்ப நாயனாரது சீவ
பக்தி / அன்புநிலை வீரத்தி நிற்பதை
மாணிக்கவாசகர் "தருக்கொத்தும்பி"
முண்டாகக் கவிரியுக்கின்றார்.

இவர்கள் அனுபவித்தவர் சொன்ன
அந்த 'அன்புநிலை' யில் நின்ற
அடியார்களின் வாழ்க்கை முறையை
நாமும் அறிந்து கொள்ளோம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

திருச்சேங்கல் நகுடியிலே
வாழ்ந்த பரஞ்சோதியார் என்பவர்,
சிவபெருமானே மெய்ப்பொருள்
என்பதை உணர்ந்தவர். வேதங்களை
நன்கு கற்றுணர்ந்த பெரியார்.
அன்றியும் அபுரன் வேதம்,
யாவனவென்றும், குதிரையேற்றம்,
படைக்கலப்பயிற்சி என்பவற்றிற்
சிறந்து விளங்கியவர்.

இவரை அக்கால அரசன்

தனது படைத் தலைவனாகக்
வைத்திருக்கியான். பரஞ்சோதியார்
குரங்களை வென்று பலவகைபான
நிறைபொருட்களைக் கொண்டு வந்து
துவிப்பார். அரசனுக்கு மிகவும்
மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். பரஞ்சோதி
யாரின் அன்புநிலை அவரது
அறவாழ்வுக்கும் அரசனது மறத்
தொழிலுக்கும் உபயோக அமைந்து
விட்டது. அரசன் அறிந்திருக்கவில்லை.

"அவற்றிற்கே அன்புசார்பெய அறிபார்
மறத்திற்கும் அபிதேவனா"

புறச்சிலைக்குத் தெவந்து
புலவனானே பரஞ்சோதியாருக்கு
வழிபாடுகளே இல்லை என்ற
உண்மையை மட்டிமன் அறிந்திருக்
கிறார்கள். ஒருநாள் இந்து
ய உண்மையை அறிந்துகொண்ட
அரசன் தனது தலறை உவந்து

என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை
பரஞ்சோதியார் மனவிப்புக
கேட்கிறான்.

"எனக்கு இப் கட்டளையை
நிறைவேற்றினேன். இதில் திமை ஒன்றும்
நிகழவில்லையே" என்று கூறத் தயாராக
வாய்க்கப் அரசனது தல வளங்கி
நிற்குநர் பரஞ்சோதியார். "இவ்வோள்

எனக்கு பணி செய்வதனை விடுத்து இறைவனைய அழியுங்கள்" என்று விடைகொடுக்கிறான் அரசன். கூறவில்லையாம். தீவி, சிவ தொண்டாய். திருவெண்காட்டு தங்கை என்னும் மங்கையாரோடு இவ்வறத்தினை மேற்கொள்ளுகிறார் பரமபிரபாயர்.

நான்தோழர் சிவனடியாறங்கு அழைப்பன்னதொடுக்க நின்பேதாம் உணவார் வறக்கத்தை முடிப்பவாகக் கொண்டு இவர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

சிவனடியார் முன்கிணைவில் தாம் ஒரு பிழிபவராய் நின்று தொண்டு செய்வதனால் இவரை எல்லோரும் சிறுத்தொண்டர் எனக் கைம்பட்டாராயினர். திருஞான சம்பந்தரும் சிறுத்தொண்டர் எப்புகழ்ந்து பாடியிருக்கிறார். இவ்வாறாக இந்தச் சிறுத்தொண்ட நாபனாது சிவபக்தியை, மெய்யவையை வகைதாருக்குணர்த்த திருவுளவ கொள்கையார் இவ்வவன்.

ஒருநாள் வையன் ஒருவன் தாங்கி விட்ட இறைவன். சிறுத்தொண்டர் விட்டு வாயிலில் வந்து சென்று "சிறுத்தொண்டர் விடில் இருக்கிறாரே" என்ற வினாவுகிறார். அப்போது சிறுத்தொண்டர் விடில் இருக்கவில்லை. சிவனடியார் ஒருவனாகத் தேயப் போய்க்குக்கிறார். இந்தச் செய்தியைத் திருவெண்காட்டு நவகையார் அவரது தேய்ப்பியாரான சந்தன நங்கையார் வெளியே வந்து

கறகின்றனர்: உள்ளே வந்து அமரும்படி வேண்டுகின்றனர். "பெண்கள் தவிரே இருக்கும் இடத்துக்கு நாம் தலையெ போக மாட்டோம்" மனபரிசரத்திலுள்ள திருவாத்திரத்தின்கீழ் இருக்கிறோம். அவர் வந்தவுடன் அவருக்குத் தெரியுங்கள்" என்று கழி வைரவர் அங்கே சென்று அமர்ந்திருக்கின்றார்.

சிவனடியாரைத் தேடிச்சென்ற சிறுத்தொண்டர், ஒருவனுபுய கவையு மக்கத்துடன் திறம்பட்டு விட்டு வந்து செருகின்றார். இங்கே நடந்தவாறான மனையாள் கறகம் கேட்ட சிறுத்தொண்டர், மகிழ்ச்சிக் கவின்: மந்தியவராய்த் திருவாத்திர மத்தடிக்கு விழுந்து சென்று அவரைக்கண்டு வணங்குகிறார். "மெய்சிறுத்தொண்டர் நீயே" என்று புன்முறுவல் செய்கிறார் அச்சிவனடியார்.

இன்றையதிருச் சிவனடியார் கவையத் தேடிப்பற் கிடைக்கவில்லை. அப்பேன் பெய்த தவப்பவனாகத் தேவரீர் அப்பேன் விட்டுக்கொ ளத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் திருவமுது செய்யவேண்டும் என்று வேண்டுகள் செய்கிறார் சிறுத்தொண்டர். அப்பேர் நம்மை அழுது செயலிதனை உற்பால் முடியாது என்று வைரவர், உமது இயல்பு எப்படி என்பதை அறிபத்தாருங்கள். அங்கேயே அமுது படைக்கிறேன் எனக் கறகின்றார் சிறுத்தொண்டர். "அப்பேர் நாம் விடும்புது நாம பரிசார் அது இத்துவமது" சிறுவனுடையதாய்த்.

தாய். பத்தையர் மனாகிழ்சியோடு கூறிது சனைக்கப்பெற்றதாய் இருக்க னென்றும் எவ்விதம். "இயோ தங்கம். வீரப்பாபய்யே அமுது ஆக்கத் தருகிறேன்" என்று ஒருத் தாய் பிரத்தொண்டி விட்டுக்கு வருகிறா. மனையாளுக்கும் தாழிபார் சேவன நன்னைகக் கும். அடியாபின் வேண்டிதலைக் கருகின்றார்.

பள்ளிக்குச் சென்றிருந்த தமது ஐந்து வயது ஒருமனத்தவனை சீரான தோஷைத் தாக்கிக்கொந்து வருகிறார். மனாகிழையோடு தாய் பிடிக்கத் தந்தையர் அகிறார். சந்தன நங்கையர் உதவி செய்கிறார். வரி ஆக்கப்படுகிறது. அன்னமும் அப்பதும் சீவனாபாஸ்ர அழைத்து வருகிறார். தாய் மெய்னதாடொல அபிப்பெற்ற பின்னாபின் எண்ண உருப்பய்களும் இலையில் பரிமாறப் பெற்றிருக்கின்றனவா என்று கேட்கிறார். தலைப்பகுதி அங்கே இல்லை என்பது தெரிந்து! தலைப்பகுதி திருமறகக்கு அடியாது என்பது தெரிந்து அதனைக் கழித்து விட்டோம் என்கிறார் திருவணையர் நங்கையர் சீவனாபாஸோ "நாய் தலைப்" என்று என்கிறார் "தலைப்பய்களும் தோலைப்படும் என்ற நாய் அதனைப் பாகம் பண்ணி வைத்திருக்கிறோம்" என்று கூறிக் கொண்டுபோக உதவுகிறார் சந்தன ஹாஸ்கடர். "நாய் தனிவே உண்ண மாட்டோம். வேறு சீவனாபாஸரத் தோ வாரும்" என்று அவரவர் கூறவே

அவ்வாறு தேடிப்போய் வாரும் இல்லையே என்று திரும்ப வருகிறார் சிறுத்தொண்டி.

வந்தனம். கனம். சீவனாபாஸ்ர இல்லையேபோது, திருநீறுபுகளும் பாரையாவது கொண்டு வர அன்னம் இருவேன் என்று சொன்ன சிறுத்தொண்டி கரம் பார்த்து "உம்மையேபோல் சிறுநீறுபுகளும்" என்றோ? நிமி இருந்த உண்ணும்" என்கிறார் அவ்வாறு.

தமங்கிப் படைந்த குவினம் உழிகளிலிருந்து எடுத்துச் சிறுத்தொண்டிக்குப் படைக்கப்பட்ட திருவணையர் நங்கையர் மீது அவரவர் கூறவே, அவரவர் கூறவாரே சொக்கிறார். தாய் முதலில் உண்டால் தான் சீவனாபாஸ்ர உண்டாய் என்ற எண்ணத்தில் சிறுத்தொண்டி முதலில் உண்ணத்தொடங்குகிறார். "அடிய மாதத்தாக் கொண்டுண்டு உண்ணும் நாய் உண்ணும்வரை கொடுத்திராது. எப்பொழுதும் உண்ணும்வரை நீர் முதலில் உண்பது பரிமாண! எப்போ உமது பத்திரைக்கக் கூப்பிடும" என்று சொன்ன சீவனாபாஸுக்கு "அவன் இப்போது இங்கே உண்ணமாட்டான்" என்று பதிலை கூறுகின்றார் சிறுத்தொண்டி. "அவன் தமகே வராகிட்டால் நாய் உணவு உண்ணும்" என்று அவரவர் கூறவே, சிறுத்தொண்டி கொண்டு போய் சிறு திராள்! மகளை இங்கே வா என்று கூப்பிட்ட தாய் திராள்! சீவனாபாஸ்ர சீவனாபாஸ்ர அவரவர் வா என்று

அழைக்கிறார். அப்பொழுது என்ன அதிசயம் நிகழுகின்றது! பாபாவலையில் நுழை புத்தகம் பைபொடு சீரானதேவர் ஒடி வருகிறார்! மகிழ்ச்சிப் பரவாகத்தில் திளைத்த அன்னைமம் பிதாவும் அமைதித்துக்கி அன்புறுதழுவி "இனிச்ச வனடியார் அமுதுண்ணப் பெற்றோம்" என்று அகமயிழந்து உள்ளே அழைத்து வருகின்றனர்.

விநிக்ஷ வந்த விநுந்நிசன் மறைந்து விடுகின்றார்! "அடியெங்கள் உயிரும் என்னை அமுது பெய்யாமல் எங்கே மறைந்தீர்கள்" என்று மயங்கி விழுகிறார்கள்.

சுவபெருமான் 9 மாதேவி மாரோடும் கப்பிரமணியரோடும் இடபாநுடாயக் காட்சி கொடுத்திருக்கின்றார். சந்தந்தோன் நம்

திருமேன்மாட்டு நங்கைபுறம் சீரான தேவரும் சந்தன நங்கையரும் பகதி மேலிடம் பரவடிபட்டலர்களாய் வணங்கி நிற்றினோர்.

சிறுத்தொண்டியைச் செயல் கள் எல்லாம் புற்போதம் இழந்த நிலையில் சிவபோத சீவபாய் நின்று செய்தனைவ் எல்லாம் அனல் செயல், எல்லாம் சிவபாயம் என்ற நோக்கம் கொண்டவை. ஆதலால் அவை எம் பெருமானுக்கு உவப்பாக இருந்தன. அதனால் பரமசிவனும் பார்வதிமாரும் கப்பிரமணியரும் அந்தவண்ணமும் எக்காலமும் தம்மை வணங்கும் பேரின்பப் பொழுதும் பொருட்டித் தம்மொடு போதனை கொண்டனர்.

தொடரும்...

இறைவனின் கண்ணாடி

ஞானமும், பகவான் கிருஷ்ணனும் முடிந்தபின், அகந்தை, ஆடம்பரம் ஆகிய தன்மைகளை உடைய ஒரு படைகாரனைக் காணச் சென்றனர். பகவான் கிருஷ்ணன் "உனக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் கிடைக்கட்டும்" என அவனை வாழ்த்தினார். பிறகு அவர்கள் மிகவும் ஏழையான வயோதிக பக்தன் ஒருவரைக் காணச் சென்றனர். பகவான் கிருஷ்ணன், "உமரிடம் 9 ல்லா ஒரே ஒரு பகமாரும் இரந்து போகட்டும்" என்று கூறினார். அஞ்ஞானம்கு மிகவும் அச்சரியமாக இருந்தது. "பகவானே, உடைய உண்மை இயல்பினை அறிந்துகொள்ள என்னால் இடையில்லை. உம்மை அவதரித்த பணக்காரனை வாழ்த்தி அருள் புரிந்தீர்கள். உங்களுக்குச் சொன்ன பெய்த ஒருவருக்கு சாபிட்டிருக்கின்றாயே!" என்று கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கேட்டான். "பணக்காரன், பெல்வத்தின் மூலம் கடுமையான குற்றங்களைப் புரிந்து நேராக நுகர்த்துக்குச் செல்வான். அந்த ஏழை மனிதன், இரந்து பகவன் டத்தில் உள்ள பற்றை விடுத்து என்னில் என் இருப்பிடத்துக்கு வந்து சேருவான்." இதுவரை கிருஷ்ணன்.

"இறைவனின் விழிப்புணர்வுகள் மாயமயானவை. இறைவன் திருவருள்படியே வாழ்த்து அவன் அருள் பெறுக."

- விவேகானந்தன் -

ஞானசகடர் வாசகர்க்கான போட்டி - 2004 வினாக்கள்

- 1) பாருக்கு பொற்குனை வழங்குமாறு, இறைவன் சேர மன்னனுக்குத் திருமுகப் பாகரம் ஏறுதியருள்ளான்?
- 2) தீயனை புரிந்தானேனும் துமரவேள் திருமுன் உய்றத் தூயவன் அனவன் யார்?
- 3) ஆவயத்துக்கு அமைபவேண்டிய முனிசேடங்கள் எவை?
- 4) அடியாளாகது உன்வயாகிய குலையில் வீற்றிருப்பவர் என்னும் பொருள் தரும் திருநாமம் எது?
- 5) ஸ்ரீ முருகப் பெருமானது பன்னிரு திருப்புகளும் துறப்பன எவற்றை?
- 6) ஸுதண்ட சுடம் முகநுமுட்டச் சேவடி நிழிய பெருமான் யார்?
- 7) தக்கன் உண்டாக்கப் பெற்ற தலம் எது?
- 8) நினைக்க முத்தி தரும் தலம் எது?
- 9) நிரப்பத பாணியாயினேரை எந்த அஸ்திரம் தாக்க மாட்டாது?
- 10) அவயி எச்சிதானந்தர் வெண்ணம்மா அம்மையாருக்குத், திருவடி தீட்சை மேற்குளிய தலமெது?
- 11) சுடர்விட வேண்டுமானால் எது பட வேண்டும்?
- 12) மனிஷ முப்பிரீவினராதல் எங்கனம்?
- 13) புதிய சித்திரத்தேர் உருவாக்கத்தின் போது, தேரின் அடிப்பாகத்தில் நடுத்தர வயதுடைய ஒருவரைப்போல ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் யாவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருள்ளான்?
- 14) அன்னை பரமகதி தமது நாதனாகாணாது உருகி நின்ற இடம் எது?
- 15) இப்பகுளை வேண்டுவார்க்கு சுவரே அல்லாளால் இன்பத்தை அனுபவிப்பவராதல் இல்லை. அவர் யார்?
- 16) 'புலாதே காபக்தம் யுய் கோல்' என்ற உவமை யாருக்காக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது?

பரம மாதகராட்சி யுய் பெருது துருக
கருதல் வீண் துருகம்

- 17) வீஷ்ணு மூர்த்தி நெல்லிமரமாகத் துளசியைத் திருமணம் செய்த திருநாள் எது?
- 18) திருவாசகச் சுவாமிகள் என் அழைக்கப்பெற்றனர் யார்?
- 19) தேவதேவ யார்?
- 20) சூரியகாந்தம் மண்ணாபுரின்சீர் வேட்டியை வைத்தல் போல என்னும் உவமை எதற்காக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது?
- 21) ஐயக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி யார்?
- 22) சொல்வதற்கு முன்னின்று சொன்ன எனவ?
- 23) 'ஞானியாக வேண்டின், நாவை அடக்கி' என்று உபாயம் கூரியவர் யார்?
- 24) தன் புனைவ மூலாகங்களிலும் பரப்புவதற்கான உபாயம் எது?
- 25) மருதா கதீர்காமருக்கு அருளியது போன்று ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் இன்னொரு பக்தருக்கு கதீர்காம தரிசனம் அருளச்செய்திருக்கின்றார். அவர் யார்?

வாசகர் போட்டிக்கான விதிமுறைகள்

- 1) போட்டியில் எவரும் பங்கு பற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினா களைபும் வழிதி அனுப்பலாம். ஆனால் திவை தனித்தனி பாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- 2) வெளிவந்த ஞானசுடரி மலகமளில்(ஒந்தே) வினாக்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதால் விடைகளும் மலருக்குள் இருந்தே எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- 3) விடைகளை அச்சிடுவதோ, பரதி செய்வதோ, போட்டொப்பரதி ஏற்படுத்தி அனுப்பிக்கொள்வா லின்னை.
- 4) விண்ணப்பங்களை வாசகர் போட்டிக்குழு சந்திரித்யான் ஆசார்ம எசவ கூரை பண்ணாடுப் பேரவை செல்வச்சந்தித் தொண்டை மாணாறு எவ்வு முகவர்க்கு 03-01-2005 இன்பு முன்பு தபால் மூலமோ, நேரிலோ எகப்பளிக்கவும்.

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03-12-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை- சி. நாகலிங்கம்

(பேரவை)

சொற்பொழிவு:- திருவாசகம் என்னும் தேன்

வழங்குபவர்:- மதுரகவி காரை M. P அருளானந்தம்

(ஆசிரியர்)

10-12-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

பாடசாலை மாணவர்கள் நிகழ்வு

17-12-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை:- இ. சொக்கலிங்கம் (இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)

சொற்பொழிவு:- பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:- அ. குமாரவேல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

(யாழ்/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

24-12-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

விடயம்:- முருகநாமபஜனை

வழங்குபவர்:- முருகனடியார்கள்

திருவாசக விழாவும் இடம்பெறும்

31-12-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத ரிவளியீடு

மார்கழி - 2004

வெளியீட்டுரை:- K.S. சிவஞானராஜா

(ஆசிரியர் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)

மதிப்புரை:- ஆறுமுகம் ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி

(அதிபர் பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2004 - ஜனவரி - ஒக்டோபர்)
வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர்
இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில்
வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல் பெறுமதியான
பரிசில்கள் வழங்கப்படும்

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில்
வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்ட பின்
அது பற்றிய முடிவுகள் 2005 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை
இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு
சமயபெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும்
அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்

ஆக்கங்களை வழங்கும் அன்பர்கள் ஆக்கங்களில் தங்கள்
முகவரியினையும் தருமாறு வேண்டுகின்றோம்.

மலர்க்குழு :

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பன்மாட்டுப் பேரவை

செல்வச்சந்தி, தொண்டைமானாறு.

பதிவு இலக்கம்: Q.D./58/NEWS/2003